

Bruxelles, 15.12.2021
COM(2021) 805 final

2021/0423 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a
Regulamentului (UE) 2019/942**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2021) 432 final} - {SWD(2021) 459 final} - {SWD(2021) 460 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Pactul verde european plasează Uniunea pe calea către realizarea neutralității climatice până în 2050, prin decarbonizarea profundă a tuturor sectoarelor economiei. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al UE, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. Deși rămâne în atmosferă pentru o perioadă mai scurtă decât dioxidul de carbon (10-12 ani înainte de oxidarea în dioxid de carbon care continuă să capteze căldura), la nivel molecular, metanul este un poluant cu un efect nociv asupra climei mult mai puternic (cu un potențial de încălzire globală de 28 de ori mai mare decât cel al dioxidului de carbon pe o perioadă de 100 de ani și de 86 de ori pe o perioadă de 20 de ani). În plus, metanul contribuie la formarea ozonului, care este un poluant atmosferic puternic ce cauzează probleme grave de sănătate.

Aproximativ 60 % din emisiile globale de metan sunt antropice, dintre care cele mai mari surse, bazate pe estimări, sunt producția și utilizarea combustibililor fosili (între o pătrime și o treime), deșeurile (aproximativ o pătrime) și agricultura (aproximativ jumătate din totalul emisiilor de metan), în special cea legată de producția intensivă.

Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) constată că, până în 2030, trebuie realizate reduceri drastice ale emisiilor de metan pentru ca planeta să rămână sub nivelul de 1,5 °C (sau chiar de 2 °C) prevăzut de obiectivul global pentru 2050¹. Cel mai recent raport al IPCC subliniază rolul metanului ca fiind unul dintre principalele gaze cu efect de seră care cauzează schimbările climatice. În raport se subliniază că nivelurile de metan înregistrează un maxim istoric, fiind cu mult peste nivelurile de emisii compatibile cu limitarea încălzirii la 1,5 °C. Prin urmare, este necesară o reducere drastică, rapidă și susținută a emisiilor de metan pentru a încetini încălzirea globală și a îmbunătăți calitatea aerului. Este important de remarcat că, potrivit concluziilor raportului, creșterea emisiilor de metan în atmosferă este rezultatul activității umane, iar combustibilii fosili au contribuit în mare măsură la creșterea emisiilor de metan cel puțin din 2007, alături de agricultură (în principal producția animalieră) și de apele uzate.

Evaluarea de impact al planului privind obiectivul climatic pentru 2030 indică faptul că, în UE, reducerile cele mai rentabile ale emisiilor de metan pot fi realizate în sectorul energetic. Aceste emisii reprezintă o problemă transfrontalieră, iar un tratament normativ necoordonat între statele membre și sectoare creează lacune și ineficiențe și ar putea afecta funcționarea pieței unice a energiei din Uniune. Întrucât majoritatea emisiilor de metan cauzate de consumul de energie fosilă la nivelul Uniunii se produc în afara frontierelor sale, numai o acțiune comună a statelor membre ar putea prezenta rezultate în acest domeniu.

În septembrie 2021, Uniunea și Statele Unite au anunțat Angajamentul global privind metanul, care reprezintă un angajament politic de a reduce emisiile globale de metan în toate sectoarele generatoare de metan cu 30 % până în 2030 (față de nivelurile din 2020), lansat în cadrul Conferinței ONU privind schimbările climatice (COP 26), care a avut loc în

¹ IPCC, 2021: Rezumat pentru factorii de decizie. În: *Climate Change 2021: The Physical Science Basis* (Schimbări climatice 2021: Elementele științifice). Contribuția grupului de lucru I la cel de-al șaselea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice, Cambridge University Press. În presă.

noiembrie 2021 la Glasgow. Peste o sută de țări s-au oferit să sprijine angajamentul, reprezentând aproape jumătate din emisiile antropice de metan la nivel mondial. Angajamentul global privind metanul include un angajament de a trece la utilizarea celor mai bune metodologii de inventariere disponibile pentru cuantificarea emisiilor de metan, cu un accent deosebit pe sursele de emisii ridicate.

Obiectivul general al regulamentului este, în contextul funcționării pieței interne a energiei și asigurând în același timp siguranța alimentării în Uniune, conservarea și îmbunătățirea mediului prin reducerea emisiilor de metan generate de energia fosilă produsă sau consumată în Uniune.

Obiectivele specifice sunt următoarele:

- (i) Îmbunătățirea preciziei informațiilor privind principalele surse de emisii de metan asociate cu energia produsă și consumată în UE. Obiectivul este de a asigura disponibilitatea datelor la nivel de active și o cuantificare solidă a emisiilor, sporind astfel precizia măsurătorilor – inclusiv raportarea datelor din inventarele gazelor cu efect de seră („GES”) către Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („CCONUSC”) – precum și domeniul de aplicare al măsurilor adecvate de atenuare.
- (ii) Asigurarea unei reduceri suplimentare eficace a emisiilor de metan de-a lungul lanțului de aprovizionare cu energie din UE. Acest obiectiv specific abordează disfuncționalitățile pieței care conduc la o atenuare insuficientă a emisiilor de metan de către întreprinderi.
- (iii) Îmbunătățirea disponibilității informațiilor pentru a oferi stimulente pentru reducerea emisiilor de metan legate de energia fosilă importată în UE. Întrucât majoritatea emisiilor de metan asociate energiei fosile consumate în UE se produc în afara UE, acest obiectiv specific urmărește să stabilească stimulente de reducere a emisiilor de metan în țările partenere prin crearea de transparență pe piață.

• **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

În Regulamentul (UE) 2021/1119 („Legea europeană a climei”), Uniunea a consacrat în legislație obiectivul realizării neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050 și a stabilit, de asemenea, un angajament intern obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % sub nivelurile din 1990 până în 2030.

Propunerea se bazează pe Planul Uniunii privind obiectivul climatic pentru 2030 și pe evaluarea de impact aferentă. Planul privind obiectivul climatic a arătat, pe baza unor scenarii modelate, că realizarea unui obiectiv climatic sporit de reducere cu cel puțin 55 % a emisiilor nete de gaze cu efect de seră până în 2030 este fezabilă și ar permite o traiectorie lină către realizarea neutralității climatice până în 2050. De asemenea, acesta subliniază necesitatea de a se accelera reducerea emisiilor de metan.

Pactul verde european combină un set cuprinzător de măsuri și inițiative care se consolidează reciproc și care vizează realizarea neutralității climatice în Uniune până în 2050. Comunicarea privind Pactul verde european² indică faptul că decarbonizarea sectorului gazelor va fi facilitată, inclusiv prin abordarea problemei emisiilor de metan asociate energiei. În

² COM(2019) 640 final.

octombrie 2020, Comisia a adoptat o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan („Strategia privind metanul”), care stabilește măsuri de reducere a emisiilor de metan în UE, inclusiv în sectorul energetic, și la nivel internațional.

Regulamentul (UE) 2018/1999 (Regulamentul privind guvernanta) prevede obligația statelor membre de a institui sisteme naționale de inventariere pentru a estima emisiile antropice de gaze cu efect de seră și de a raporta aceste prognoze naționale. Această raportare se realizează cu ajutorul orientărilor IPCC și se bazează adesea mai degrabă pe factori de emisie implicați decât pe măsurători directe la nivel de sursă, ceea ce implică incertitudini cu privire la originea, frecvența și amploarea exactă a emisiilor.

Emisiile de metan care apar la nivelul explorării și producției de petrol și gaze fosile, al colectării și prelucrării gazelor fosile, al transportului, distribuției, stocării subterane și al terminalelor de gaze fosile lichide (GNL), precum și la nivelul minelor de cărbune aflate în exploatare, închise sau abandonate nu sunt reglementate în mod specific la nivelul Uniunii.

Directiva 2010/75/UE (Directiva privind emisiile industriale – „DEI”), aflată în prezent în curs de revizuire, reglementează emisiile de poluanți provenite de la instalațiile industriale, în special prin stabilirea valorilor-limită de emisie pe baza celor mai bune tehnici disponibile drept condiții de autorizare. DEI reglementează rafinarea petrolului mineral și a gazelor, dar nu și a gazelor fosile din amonte, de la mijloc și din aval (GNL, stocarea subterană, transportul, distribuția gazelor) sau extracția cărbunelui.

Strâns legat de DEI, Regulamentul (CE) nr. 166/2006³ (Registrul european al emisiilor și transferului de poluanți – „E-PRTR”) impune ca „exploatarea miniere de subteran și operațiunile conexe” să raporteze emisiile de poluanți, inclusiv de metan, atunci când depășesc un prag de raportare de 100 000 kg/an. Pentru măsurarea emisiilor de metan, apendicele 3 la Ghidul E-PRTR⁴ face trimitere la un standard ISO în curs de elaborare (de ISP/TC 146/SC 1/WG 22). E-PRTR este, de asemenea, în curs de revizuire. Revizuirea DEI și a E-PRTR va ține seama de necesitatea de a se evita dubla reglementare. Prin urmare, prezenta propunere este complementară celor două acte, întrucât abordează problema emisiilor de metan de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu energie fosilă.

La 14 iulie 2021, Comisia Europeană a adoptat o serie de propuneri legislative care stabilesc modul în care intenționează să realizeze neutralitatea climatică în UE până în 2050, inclusiv obiectivul intermediar de reducere netă cu cel puțin 55 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030. În acest context, următoarele inițiative au legături relevante cu măsurarea și atenuarea emisiilor de metan:

Regulamentul (UE) 2018/842 (Regulamentul privind partajarea eforturilor – „ESR”) conține obiective anuale obligatorii privind emisiile de gaze cu efect de seră la nivel de țară aplicabile statelor membre pentru perioada 2021-2030, vizând sectoare precum transporturile (cu excepția aviației), construcțiile, agricultura, deșeurile, industria și părțile din sectorul energetic care nu fac obiectul sistemului UE existent de comercializare a certificatelor de emisii (ETS). Acesta include metanul în domeniul său de aplicare, iar acest lucru este menținut în propunerea de revizuire adoptată la 14 iulie 2021. Această inițiativă vine în completarea ESR, deoarece introduce măsuri specifice de reducere a emisiilor de metan, întrucât ESR nu prevede astfel de măsuri și lasă o anumită marjă statelor membre cu privire la

³ Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru European al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

⁴ Ghid privind punerea în aplicare a Registrului European al Poluanților Emiși și Transferați, Comisia Europeană (2006).

cele mai bune modalități de a realiza reducerile necesare ale emisiilor de gaze cu efect de seră. Aceste măsuri vor ajuta statele membre să își îndeplinească obiectivele și pot contribui, de asemenea, la îmbunătățirea raportului cost-eficacitate în ceea ce privește atingerea obiectivelor ESR datorită potențialului de tranzacționare în cadrul ESR între statele membre.

Propunerea de modificare a Regulamentului (UE) 2018/841 (Regulamentul LULUCF) în cadrul pachetului legislativ „Pregătiți pentru 55” stabilește un obiectiv general al UE privind eliminarea dioxidului de carbon prin absorbanți naturali, iar obiectivele naționale vor impune statelor membre să trateze cu grijă absorbantii de dioxid de carbon și să îi extindă. Propunerea stabilește, de asemenea, obiectivul Uniunii de realizare a neutralității climatice până în 2035 în sectoarele exploatarea terenurilor, silviculturii și agriculturii, incluzând și emisiile agricole, altele decât cele de CO₂, și anume de metan.

Directiva (UE) 2018/2001 (Directiva privind energia din surse regenerabile – „REDII”) este principalul instrument al UE care vizează promovarea energiei din surse regenerabile și va facilita înlocuirea treptată a surselor de energie fosilă cu sursele regenerabile de energie. În plus, aceasta conține valori implicite ale reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv estimări ale pierderilor de metan în producția de biogaz și biometan, care pot fi relevante pentru durabilitatea biogazului și a biometanului. Aceste valori implicite pot fi utilizate de producători în raportarea reducerilor emisiilor de gaze cu efect de seră generate de producția lor pentru a demonstra că îndeplinesc cerințele de durabilitate prevăzute de REDII și, indirect, pentru a oferi stimulente pentru reducerea emisiilor de metan.

Emisiile de metan generate de aparatele de încălzire și răcire a incintelor sunt reglementate de mai multe regulamente privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică, care prevăd norme pentru îmbunătățirea performanței de mediu a produselor, cum ar fi aparatele de uz casnic, tehnologiile informației și comunicațiilor sau ingineria.

În cele din urmă, Comisia Europeană propune, de asemenea, revizuirea Directivei 2009/73/CE și a Regulamentului (CE) 715/2009 pentru a facilita apariția unor piețe ale hidrogenului și gazelor decarbonizate, prin stabilirea unei noi organizări a pieței, prin facilitarea accesului gazelor din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon la conducte, astfel încât, pe de o parte, să se creeze condițiile pentru o piață a hidrogenului și, pe de altă parte, să se elimine barierele din calea decarbonizării rețelei existente de gaze naturale. Propunerea este complementară, deoarece va îmbunătăți performanța climatică a gazelor fosile în perioada în care vor fi înlocuite treptat cu gazele regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Prezenta propunere vine în completarea acțiunilor întreprinse în domeniul agriculturii și al deșeurilor în vederea reducerii emisiilor de metan.

În ceea ce privește sectorul agricol, o serie de provocări sunt abordate în strategia „De la fermă la consumator”⁵. Comisia a înființat un grup de experți pentru a analiza emisiile de metan pe durata ciclului de viață. Comisia, în cooperare cu experți sectoriali și cu statele membre, elaborează un inventar al celor mai bune practici și al tehnologiilor disponibile pentru a examina și a promova utilizarea pe scară mai largă a acțiunilor inovatoare de atenuare. Pentru a încuraja calculele privind echilibrarea carbonului la nivelul fermelor, Comisia va furniza, până în 2022, un model de instrument digital pentru stabilirea bilanțului de carbon și orientări privind modalitățile comune pentru calculul cantitativ al emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră. Comisia va promova adoptarea de tehnologii de atenuare

⁵ COM/2020/381 final.

prin utilizarea la scară mai largă a sechestrării carbonului în solurile agricole în statele membre și în cadrul planurilor lor strategice privind politica agricolă comună, începând cu 2021. În cadrul planului strategic Orizont Europa pentru perioada 2021-2024, Comisia propune o cercetare specifică asupra diferiților factori care conduc efectiv la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră, concentrându-se asupra soluțiilor bazate pe tehnologie și natură, precum și asupra factorilor care conduc la o transformare a regimului alimentar. Comisia are în vedere, de asemenea, includerea unei părți din sectorul creșterii bovinelor în domeniul de aplicare al DEI, ceea ce ar putea contribui la reducerea emisiilor de metan din acest sector.

Emisiile de metan din sectorul deșeurilor sunt acoperite de revizuirile existente și planificate ale legislației de mediu. Directiva (UE) 2018/850 (Directiva privind depozitele de deșuri) impune operatorilor de depozite de deșuri să gestioneze gazul de depozit fie prin utilizarea sa pentru generarea de energie, fie prin arderea sa la faclă. Cu ocazia reexaminării Directivei privind depozitele de deșuri prevăzute pentru 2024, Comisia va examina posibilitatea luării unor măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți gestionarea gazelor de depozit, pentru a reduce la minimum efectele negative ale acestora asupra climei și pentru a exploata orice posibil avantaj energetic pe care îl prezintă acestea. În plus, revizuirea în curs a DEI are în vedere, de asemenea, adoptarea unor concluzii privind BAT pentru depozitarea deșeurilor, care ar aborda, printre altele, emisiile de metan. Modificările recente aduse legislației UE în domeniul deșeurilor (2018) au introdus obligația de a colecta deșeurile biodegradabile separat până în 2024 și au stabilit un nou obiectiv de depozitare a deșeurilor în proporție de maximum 10 % până în 2035. Ca urmare a acestor modificări, se preconizează că emisiile de metan generate de depozitele de deșuri vor scădea și mai mult. În ceea ce privește tratarea și utilizarea apelor uzate și a nămolurilor de epurare în cadrul de reglementare actual, Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale⁶ și Directiva privind nămolurile de epurare⁷, emisiile de gaze cu efect de seră nu sunt abordate în mod special. Totuși, punerea în aplicare a Directivei privind tratarea apelor urbane reziduale a contribuit la prevenirea unor emisii semnificative de metan datorită colectării și tratării apelor uzate în instalații centralizate eficiente. Directiva privind tratarea apelor urbane reziduale este în curs de reexaminare. Directiva privind nămolurile de epurare reglementează utilizarea nămolurilor de epurare pentru a proteja mediul, în special solul, împotriva efectelor dăunătoare ale nămolurilor contaminate atunci când sunt utilizate în agricultură.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Temeiul juridic al prezentei inițiative este articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care împuternicește Uniunea să stabilească măsurile necesare pentru realizarea obiectivelor politicii Uniunii în domeniul energiei. Propunerea se referă numai la sectorul energetic și contribuie la obiectivele politicii Uniunii în domeniul energiei, astfel cum se subliniază la articolul 194 alineatul (1), în special la funcționarea pieței energiei prin armonizarea normelor privind monitorizarea, raportarea și reducerea emisiilor de metan, care contribuie la conservarea și îmbunătățirea mediului.

• Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)

Emisiile de metan din sectorul energetic reprezintă o problemă transfrontalieră și variază de la un nivel național și regional al Uniunii la altul. Acestea sunt relevante în toate statele membre

⁶ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale.

⁷ Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură.

într-o măsură mai mică sau mai mare, în funcție de mixul lor energetic și de dotările lor naturale, de exemplu, numărul de mine de cărbune subterane exploatare sau închise, cantitatea de gaze fosile produse sau transportate. Dimensiunea infrastructurii de gaze demonstrează faptul că este vorba de un sistem la nivelul întregii Uniuni, cu aproximativ 190 000 km de conducte de transport în toate statele membre.

Nivelul de raportare a emisiilor și domeniul de aplicare al măsurilor de atenuare diferă de la un stat membru și de la un subsector la altul. Există mai multe inițiative private și voluntare, însă acestea sunt insuficiente din cauza limitărilor domeniului de aplicare, a participării și a caracterului executoriu. Abordările naționale diverse pot duce la inconsecvențe în ceea ce privește tratamentul normativ în statele membre, sporind sarcina administrativă pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în mai multe state membre, putând împiedica funcționarea pieței interne prin crearea de bariere pentru operatori, precum și complicând colectarea de date comparabile în întreaga Uniune.

În plus, întrucât majoritatea emisiilor de metan legate de energia fosilă consumată în Uniune se produc în afara frontierelor sale, este mai probabil ca acțiunile comune ale statelor membre să producă rezultate pentru acele părți ale lanțului de aprovizionare și să mențină integritatea pieței interne a energiei.

Având în vedere cele de mai sus, reducerea emisiilor de metan în întreaga Uniune ar beneficia de pe urma unei abordări politice omogene la nivelul Uniunii. Impactul măsurilor care vizează măsurarea și atenuarea emisiilor de metan și efectele conexe asupra inovării, a rentabilității și a unor condiții de concurență echitabile în menținerea unei piețe interne funcționale justifică coordonarea dincolo de frontierele statelor membre. Politicile coordonate ale Uniunii au o șansă mult mai mare de a conduce la reduceri suplimentare ale emisiilor de metan în sectorul energetic decât eforturile naționale fragmentate. În plus, acțiunea coordonată la nivelul Uniunii facilitează luarea în considerare pe deplin a diferitelor capacități de acțiune în rândul statelor membre și al entităților private. De asemenea, aceasta oferă operatorilor beneficiile unui regim unic de reglementare, facilitând aderarea și reducând sarcina administrativă în raport cu aplicarea unor norme fragmentate în toate statele membre.

Politica privind metanul de la nivelul Uniunii aduce o valoare adăugată semnificativă pentru acțiunile internaționale în domeniul climei. Prin elaborarea unei legislații care să reducă la minimum emisiile de metan în sectorul energetic, Uniunea transmite un semnal politic puternic actorilor externi, sporind gradul de conștientizare cu privire la efectele nocive ale emisiilor de metan asupra climei. Acest semnal nu numai că va încuraja partenerii Uniunii să abordeze problema emisiilor de metan în sectorul energetic, ci, de asemenea, va conduce la crearea unui parteneriat internațional, conferind astfel Uniunii un rol de lider în abordarea problemei emisiilor de metan.

În concluzie, provocările legate de reducerea emisiilor de metan necesită, prin urmare, o abordare armonizată și coordonată și nu pot fi tratate în mod eficient de fiecare stat membru în parte. Prin urmare, acțiunea Uniunii este justificată din motive de subsidiaritate, în conformitate cu articolul 194 din TFUE.

- **Proportionalitatea**

Propunerea realizează un echilibru atent între, pe de o parte, autonomia de reglementare pe care o au statele membre în ceea ce privește acțiunile corective naționale, stabilind stimulente pentru inovarea tehnologică sau luând decizii privind nivelul resurselor dedicate și, pe de altă

parte, necesitatea de a aborda problemele legate de emisiile de metan care trebuie tratate la nivelul Uniunii.

Astfel cum se descrie în capitolul 6 din evaluarea de impact, costurile și sarcinile de reglementare asociate prezentei propuneri au fost menținute cât mai reduse cu putință. Măsurile prevăzute de prezenta propunere nu se extind dincolo de ceea ce este necesar pentru a soluționa problemele identificate și pentru a realiza obiectivele stabilite. Costurile prevăzute pentru Comisie și pentru statele membre sunt considerate acceptabile, ținând seama, de asemenea, de impactul economic net pozitiv asociat unui nivel de reducere a emisiilor eficient din punct de vedere ecologic și social.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament este instrumentul juridic adecvat pentru prezenta propunere legislativă, deoarece impune norme clare și detaliate care nu lasă loc unei transpuneri divergente de către statele membre. Un regulament asigură faptul că cerințele legale sunt aplicabile în același timp în întreaga Uniune și, prin urmare, ar evita ineficiența și costurile/sarcinile de reglementare legate de punerea în aplicare inconsecventă a dispozițiilor privind reducerea emisiilor de metan la nivelul Uniunii.

În plus, un regulament este instrumentul adecvat pentru a impune obligații directe operatorilor economici și autorităților naționale. Acest lucru ar fi necesar pentru a avea obligații clare de cuantificare a rapoartelor și de verificare a datelor, precum și de utilizare a unor măsuri de atenuare a emisiilor de metan, inclusiv eliminarea treptată a practicilor industriale dăunătoare, cum ar fi evacuarea în atmosferă și arderea la faclă.

Pentru a dispune de date coerente și comparabile, este esențial să existe cerințe armonizate de măsurare și raportare. Acest lucru se poate realiza cel mai bine prin intermediul unui regulament, astfel cum se arată în actele juridice conexe ale UE, cum ar fi Regulamentul (UE) 2015/757⁸, Regulamentul (CE) 166/2006 sau Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066⁹. În această privință, marja de apreciere lăsată statelor membre într-o directivă ar fi incompatibilă cu nevoia de date comparabile și, prin urmare, armonizate.

În plus, în ceea ce privește măsurile de atenuare și restricțiile privind practicile industriale, regulamentul este instrumentul adecvat pentru a se asigura că dispozițiile vizează în mod direct întreprinderile și că în practicile respective sunt stabilite condiții de concurență echitabile minime.

În cele din urmă, un regulament permite abordarea urgentă a problemei emisiilor de metan într-un mod mai direct și mai favorabil, în contextul situației de urgență climatică și al obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică, astfel cum se explică în secțiunea 1 de mai sus.

Alegerea de a adopta un regulament garantează o abordare a problemelor și a obiectivelor identificate în modul cel mai eficace, eficient și proporțional. Acesta asigură un echilibru atent între, pe de o parte, autonomia normativă pe care o au statele membre în ceea ce privește acțiunile corective naționale, stabilind stimulente pentru inovarea tehnologică sau luând

⁸ Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).

⁹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (JO L 334, 31.12.2018, p. 1).

decizii privind nivelul resurselor dedicate și, pe de altă parte, necesitatea de a aborda problemele legate de emisiile de metan care trebuie tratate la nivelul Uniunii.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI EVALUĂRII IMPACTULUI

• Consultările cu părțile interesate

În conformitate cu Orientările privind o mai bună legiferare pentru evaluările impactului, Comisia a efectuat o consultare cuprinzătoare a părților interesate, pe baza unei strategii de consultare care a inclus diverse metode și instrumente. Strategia de consultare a urmărit să asigure luarea în considerare a tuturor dovezilor relevante, inclusiv a datelor privind costurile, impactul societal și beneficiile potențiale ale inițiativei. Strategia a fost concepută în conformitate cu logica de intervenție, combinând elemente retrospective și anticipative. Au fost utilizate mai multe instrumente de consultare: o consultare publică online, o consultare specifică privind costurile punerii în aplicare a Regulamentului privind monitorizarea, raportarea și verificarea (MRV), bazată pe Parteneriatul din sectorul petrolului și gazelor pentru reducerea emisiilor de metan¹⁰, interviuri aprofundate și (trei) seminare online cu părțile interesate.

În cadrul consultării publice deschise (CPD) au fost primite 131 de răspunsuri, dintre care 126 au fost transmise cel puțin prin completarea parțială a chestionarului online, și încă cinci contribuții au fost primite prin e-mail.

În special, Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) și Consiliul autorităților europene de reglementare din domeniul energiei (CEER) au prezentat un sondaj realizat în rândul membrilor lor ca o contribuție informală la consultarea publică deschisă, exprimând opinia că „autoritățile naționale de reglementare sprijină în mare măsură o abordare armonizată la nivelul UE în ceea ce privește monitorizarea și detectarea emisiilor de metan, bazată în special pe monitorizarea obligatorie a emisiilor de metan”.

Părțile interesate și-au exprimat sprijinul larg pentru elaborarea unui standard MRV robust pentru emisiile de metan în sectorul energetic. În cadrul CPD, 78 % dintre răspunsuri au susținut ca partea referitoare la petrol și gaze din propunerea privind MRV să se bazeze pe metodologia Parteneriatului din sectorul petrolului și gazelor pentru reducerea emisiilor de metan, lucru susținut, de asemenea, de toate asociațiile comerciale ale UE din domeniul petrolului și al gazelor. De asemenea, a existat un sprijin larg, inclusiv din partea industriei cărbunelui, pentru includerea unor dispoziții MRV pentru cărbune (96 % dintre răspunsurile la CPD). Aceste aspecte sunt incluse în prezenta propunere.

A existat un sprijin larg pentru măsurile legislative de atenuare a emisiilor în sectoarele petrolului, gazelor fosile și cărbunelui. Toate asociațiile din industria petrolului și a gazelor

¹⁰ Parteneriatul din sectorul petrolului și gazelor pentru reducerea emisiilor de metan (OGMP), lansat în 2014, a fost creat de Coaliția pentru climă și aer nepoluat în scopul reducerii poluanților cu ciclu de viață scurt cu efect nociv asupra climei (CCAC) și de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) ca inițiativă voluntară de sprijinire a întreprinderilor în ceea ce privește măsurarea și raportarea emisiilor de metan. OGMP se axează pe stabilirea celor mai bune practici pentru a îmbunătăți disponibilitatea informațiilor la nivel mondial privind cuantificarea și gestionarea emisiilor de metan și pentru a stimula acțiunile de atenuare pentru reducerea emisiilor de metan. Până în prezent, peste 60 de întreprinderi au aderat la OGMP, acoperind 30 % din producția mondială de petrol și gaze și active de pe cinci continente.

care au oferit un răspuns în cadrul CPD și-au exprimat sprijinul pentru introducerea în dreptul Uniunii a unei obligații privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor (LDAR). De asemenea, ONG-urile au sprijinit pe scară largă o astfel de obligație. Toate ONG-urile și toți respondenții din industrie care au participat la CPD au considerat că eliminarea treptată a evacuării în atmosferă și a arderilor la faclă asociate cu energia produsă și consumată în UE este fezabilă. În ceea ce privește includerea unor măsuri de atenuare pentru metanul provenit din minele de cărbune, consultarea publică a avut ca rezultat un sprijin puternic (80 % dintre răspunsuri). Aceste aspecte sunt incluse în prezenta propunere.

Nouăzeci și două de procente dintre răspunsurile la CPD au sprijinit legislația Uniunii privind emisiile de metan din sectorul energetic care vizează petrolul și gazele introduse pe piața Uniunii. Mai precis, 96 % dintre răspunsuri au sprijinit elaborarea unui instrument de asigurare a transparenței în ceea ce privește emisiile de metan la nivelul Uniunii și la nivel internațional. Acest element este inclus în prezenta propunere.

Respondenții au considerat în proporție de 72 % că legislația Uniunii privind emisiile de metan din sectorul energetic ar trebui să extindă obligațiile la întreprinderile care importă energie fosilă în Uniune. Un procent de 65 % dintre respondenți au considerat că este fezabil să se impună aceleași obligații în ceea ce privește MRV, LDAR și evacuarea în atmosferă și arderea la faclă tuturor actorilor din lanțul valoric al petrolului și al gazelor pentru petrolul și gazele consumate în Uniune. Pentru a răspunde la această situație, propunerea include o clauză de revizuire care se referă în mod explicit la prerogativa Comisiei de a prezenta propuneri legislative de modificare pentru a impune măsuri mai stricte importatorilor, de îndată ce vor fi disponibile date mai bune privind emisiile de metan la nivel mondial.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Propunerea și evaluarea de impact care stă la baza acesteia se bazează pe dovezi obținute din contribuțiile părților interesate la consultările ample desfășurate în acest sens, la atelierele specifice, precum și pe recenzia datelor din literatura de specialitate, analiză și modelare. Recenzia datelor din literatura de specialitate a inclus rezultatele unei serii de studii tematice privind principalele elemente ale reglementărilor privind emisiile de metan din diferite țări și state membre ale UE, care limitează emisiile de metan în sectorul energetic, precum și aprecierile și evaluările efectuate în cadrul altor inițiative relevante ale Comisiei.

- **Evaluarea impactului**

Pe parcursul activității de evaluare a impactului, au fost luate în considerare o serie de măsuri în toate domeniile pentru a aborda problemele identificate și factorii determinanți ai problemelor în vederea atingerii obiectivelor inițiativei. Toate domeniile de politică au inclus o opțiune de statu-quo. Au fost identificate opțiuni preferate pentru trei domenii de politică. În urma unei evaluări a eficacității, eficienței, coerenței și proporționalității acestora, s-a constatat că un pachet de opțiuni preferate este cel mai potrivit pentru a contribui la obiectivele stabilite. Pachetul de opțiuni preferate include următoarele dispoziții principale:

Domeniul de politică 1 analizează opțiunile de îmbunătățire a preciziei măsurării și raportării emisiilor de metan în sectorul energetic, prin obligarea operatorilor să efectueze măsurători la nivel de active și să raporteze emisiile directe de metan pentru activitățile economice de pe teritoriul UE. Acest lucru include în mod obligatoriu monitorizarea, raportarea și verificarea în cazul petrolului și al gazelor, monitorizarea, raportarea și verificarea în cazul petrolului, al gazelor și al cărbunelui, precum și monitorizarea, raportarea și verificarea în cazul petrolului, al gazelor și al cărbunelui care acoperă și emisiile indirecte.

Opțiunea preferată pentru domeniul de politică 1 este de a impune obligația de măsurare și raportare detaliată (la nivel de active) a emisiilor de metan generate de exploatarea petrolului, a gazelor și a cărbunelui în sectorul energetic al UE. Principalul beneficiu este că opțiunea menționată va îmbunătăți nivelul de raportare a acestor emisii și va spori înțelegerea surselor și a amplitudinii acestor emisii, ceea ce va conduce la o reducere mai eficace a emisiilor asociate.

Domeniul de politică 2 conține opțiuni pentru atenuarea emisiilor de metan în UE, prin măsuri de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor și prin impunerea unor limite privind evacuarea în atmosferă și arderea la faclă. Scopul acestora este de a asigura o atenuare suplimentară eficace a emisiilor de metan de-a lungul lanțului de aprovizionare cu energie. Opțiunile includ orientări ale Comisiei sau măsuri obligatorii privind atenuarea emisiilor de metan în sectoarele petrolului și gazelor fosile, măsuri obligatorii privind atenuarea emisiilor de metan în sectoarele petrolului, gazelor fosile și cărbunelui, precum și a emisiilor indirecte și măsuri legislative pentru a obține o anumită reducere a emisiilor de metan prin intermediul unei cerințe de performanță.

Opțiunea preferată pentru domeniul de politică 2 este de a impune obligații de atenuare a emisiilor de metan generate de exploatarea petrolului, a gazelor și a cărbunelui în sectorul energetic al UE, în ceea ce privește măsurile de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor, precum și de a interzice evacuarea în atmosferă și arderea la faclă. Acestea vor conduce la o reducere mai mare a emisiilor de metan în comparație cu scenariul de statu-quo, cu beneficii de mediu și sociale conexe în ceea ce privește încetinirea schimbărilor climatice și reducerea poluării atmosferice.

Domeniul de politică 3 conține opțiuni care vizează reducerea emisiilor de metan generate de energia fosilă importată. Acesta include opțiuni privind măsurarea, raportarea și atenuarea emisiilor de metan asociate consumului de combustibili fosili din UE, dar care se produc în afara UE, inclusiv utilizarea de acțiuni diplomatice și instrumente de transparență, măsurarea, raportarea și atenuarea obligatorie în cazul tuturor emisiilor de metan generate de energia fosilă consumată în UE care acoperă lanțul valoric, crearea unei baze de date privind transparența emisiilor de metan și a unui instrument global de monitorizare a emisiilor ridicate de metan, precum și obligația de a obține o anumită reducere a emisiilor de metan aplicabilă întregii energii fosile consumate în UE care acoperă întregul lanț valoric.

Opțiunea preferată pentru domeniul de politică 3 este de a propune diverse instrumente de îmbunătățire a informațiilor privind sursele de emisii de metan provenite de la întreprinderile care exportă energie fosilă în UE, precum și stimulente pentru ca țările să își reducă emisiile de metan. La fel ca în cazul domeniului de politică 2, reducerea emisiilor globale de metan va avea beneficii de mediu și sociale pentru UE, în special în ceea ce privește încetinirea schimbărilor climatice.

- **Drepturile fundamentale**

Inițiativa este în deplină conformitate cu articolul 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că un nivel ridicat de protecție a mediului și de îmbunătățire a calității acestuia trebuie să fie integrat în politicile Uniunii și să fie asigurat în conformitate cu principiul dezvoltării durabile.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea include o serie de cerințe cu implicații bugetare. În primul rând, cerința ca Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul

Energiei (ACER) să stabilească și să pună la dispoziția publicului un set de indicatori și valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, raportarea și reducerea emisiilor de metan pentru proiecte comparabile, o dată la trei ani. Deși, până în prezent, ACER nu a abordat costurile suportate de operatorii de rețea pentru măsurarea, raportarea și reducerea emisiilor de metan, se estimează că sarcinile suplimentare și volumul de muncă pentru ACER vor fi acoperite în mod suficient de 1 ENI suplimentar.

În al doilea rând, este inclusă cerința ca Uniunea să instituie și să mențină o platformă privind transparența emisiilor de metan, inclusiv informații privind importurile de energie fosilă în Uniune, cu actualizări trimestriale, precum și să instituie un instrument global de monitorizare a metanului care să publice în mod regulat rezultatele monitorizării aeriene a marilor emițători de metan din surse de energie, cu actualizări care să fie furnizate lunar. Se estimează că sarcinile suplimentare și volumul de muncă aferent pentru Comisie necesită angajarea a încă 2 funcționari cu normă întreagă.

Secțiunea 3 din fișa financiară legislativă prezintă implicațiile bugetare ale propunerii și resursele umane și administrative necesare.

5. ELEMENTE DIVERSE

• Planurile de punere în aplicare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare

Legislația UE în domeniul climei și al energiei oferă un cadru cuprinzător pentru realizarea de progrese în vederea atingerii obiectivelor UE și pentru urmărirea acestor progrese, la care va contribui prezenta propunere. Cadrul general este prevăzut de Legea europeană a climei, iar Regulamentul privind governanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice prevede un cadru integrat detaliat de monitorizare și raportare. Datele colectate în contextul regulamentului respectiv urmează să fie puse la dispoziția publicului pe o platformă electronică, inclusiv indicatorii pentru monitorizarea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor Uniunii în materie de energie și climă.

Politicile și măsurile naționale ale statelor membre pentru a-și atinge obiectivele în temeiul Regulamentului privind partajarea eforturilor sunt verificate de Comisie o dată la cinci ani. Prin urmare, punerea în aplicare și eficacitatea dispozițiilor cuprinse în propunere vor fi urmărite, de asemenea, în cadrul obiectivului de realizare a ESR. Mecanismele de control stabilite pentru calitatea transmițerilor naționale vor permite, de asemenea, o evaluare a eficacității dispozițiilor prezentei propuneri în ceea ce privește îmbunătățirea acurateței datelor. În acest context, Regulamentul privind governanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice stabilește cerințele pentru sistemele de inventariere naționale și ale Uniunii pentru emisiile, politicile, măsurile și prognozele privind GES, solicitând îmbunătățirea continuă a acestora. Instituirea unor astfel de sisteme este necesară la nivel internațional și este menită să sprijine punerea în aplicare a planurilor naționale privind energia și clima în ceea ce privește dimensiunea decarbonizării.

Emisiile de metan sunt din ce în ce mai mult supuse atenției publicului, inclusiv prin campanii științifice și ale părților interesate pentru detectarea și cuantificarea emisiilor. Susținut de creșterea rezoluției spațiale și temporale a datelor satelitare, un astfel de control public reprezintă o resursă valoroasă pentru monitorizarea impactului propunerii și identificarea deficiențelor în punerea în aplicare.

În ceea ce privește monitorizarea și evaluarea obligațiilor stabilite în prezenta propunere, principala responsabilitate în asigurarea aplicării dispozițiilor va reveni autorităților naționale

competente. În ceea ce privește verificarea datelor privind emisiile, prezenta propunere prevede rolul unor verificatori acreditați independenți. Observatorul Internațional al Emisiilor de Metan¹¹ va asigura un control suplimentar al datelor transmise privind emisiile de metan, inclusiv posibilitatea de a le compara cu alte surse, cum ar fi imagistica prin satelit și produsele aferente.

Comisia va monitoriza punerea în aplicare a actului juridic, verificând aplicarea corectă a măsurilor de către părțile obligate și, dacă este necesar, luând măsuri de asigurare a respectării actului juridic. Prezenta propunere include o clauză de revizuire în temeiul căreia Comisia va prezenta un raport privind evaluarea și revizuirea regulamentului.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Propunerea de regulament constă în șase capitole, care cuprind 35 de articole.

Capitolul 1 – Dispoziții generale

Acest capitol stabilește domeniul de aplicare și principalii termeni utilizați în propunerea de regulament. De asemenea, include o dispoziție care recunoaște costurile suportate de operatorii de rețea pentru punerea în aplicare a regulamentului.

Capitolul 2 – Autoritățile competente și verificarea independentă

Prezentul capitol stabilește dispozițiile privind conformitatea din regulament, în plus față de dispozițiile privind sancțiunile din capitolul 6. Acesta stabilește sarcinile autorităților competente, în special normele privind inspecțiile și plângerile, precum și rolul și procedurile pentru verificatorii acreditați independenți în ceea ce privește verificarea datelor privind emisiile de metan raportate de operatori.

Capitolul 3 – Emisiile de metan în sectoarele petrolului și gazelor

Acest capitol stabilește obligațiile operatorilor și ale statelor membre în ceea ce privește măsurarea și raportarea datelor privind emisiile de metan, precum și obligațiile privind reducerea emisiilor de metan în amplasamentele relevante.

Capitolul 4 – Emisiile de metan din sectorul cărbunelui

Acest capitol este împărțit în trei secțiuni, care acoperă următoarele aspecte: monitorizarea și raportarea emisiilor de metan în minele aflate în exploatare; atenuarea emisiilor de metan din minele subterane aflate în exploatare și a emisiilor de metan din minele subterane închise și abandonate.

Fiecare secțiune stabilește obligațiile operatorilor și ale statelor membre în ceea ce privește măsurarea și raportarea datelor privind emisiile de metan, precum și obligațiile privind reducerea emisiilor de metan în amplasamentele relevante.

Capitolul 5 – Emisiile de metan produse în afara Uniunii

Acest capitol introduce instrumente de asigurare a transparenței pentru emisiile de metan care se produc în afara Uniunii: o obligație de informare a importatorilor de combustibili fosili în ceea ce privește emisiile de metan, o listă a întreprinderilor și a țărilor din Uniune și a întreprinderilor care exportă energie fosilă către Uniune, menită să asigure transparența, inclusiv informații cu privire la obligațiile lor internaționale de raportare cu privire la emisiile de metan și un instrument de monitorizare la nivel mondial pentru a divulga amploarea, recurența și localizarea la nivel mondial a emițătorilor de metan.

¹¹ <https://www.unep.org/explore-topics/energy/what-we-do/international-methane-emissions-observatory>.

În plus, pentru a ține seama de importurile de energie fosilă în Uniune, acest capitol stabilește cerințele de informare a importatorilor, precum și prerogativa Comisiei de a prezenta propuneri legislative de modificare pentru a impune măsuri mai stricte importatorilor odată ce vor fi disponibile date mai bune privind emisiile de metan la nivel mondial și pentru a asigura conformitatea cu obligațiile internaționale aplicabile ale Uniunii.

Capitolul 6 – Dispoziții finale

Acest capitol prevede în special un sistem de sancțiuni: deși recunoaște că stabilirea de sancțiuni este o competență națională, acesta stabilește principii directe pentru impunerea de sancțiuni, în special criteriile de stabilire a sancțiunilor, tipurile de încălcări care trebuie sancționate, criteriile privind plafoanele maxime, precum și posibilitatea de a impune daune cominatorii.

Capitolul cuprinde, de asemenea, dispoziții privind abilitarea pentru adoptarea actelor delegate și de punere în aplicare, precum și o clauză de revizuire.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a
Regulamentului (UE) 2019/942**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹³,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Metanul, principala componentă a gazelor naturale, ocupă locul al doilea după dioxidul de carbon în ceea ce privește contribuția sa globală la schimbările climatice și este responsabil pentru aproximativ o treime din încălzirea actuală.
- (2) La nivel molecular, deși metanul rămâne în atmosferă pentru o perioadă mai scurtă (10-12 ani) decât dioxidul de carbon (sute de ani), efectul său de seră asupra climei este mai semnificativ și contribuie la formarea ozonului, un poluant atmosferic puternic care cauzează probleme grave de sănătate. Cantitatea de metan din atmosferă la nivel mondial a crescut brusc în ultimul deceniu.
- (3) Conform estimărilor recente ale Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu și ale Coaliției pentru climă și aer nepoluat în scopul reducerii poluanților cu ciclu de viață scurt cu efect nociv asupra climei, reducerea cu 45 % a emisiilor de metan până în 2030, pe baza măsurilor specifice disponibile și a măsurilor suplimentare în conformitate cu obiectivele de dezvoltare prioritare ale Organizației Națiunilor Unite („ONU”), ar putea reduce cu 0,3 °C încălzirea globală până în 2045.
- (4) Conform datelor din inventarele privind gazele cu efect de seră („GES”) ale Uniunii, se estimează că sectorul energetic este responsabil pentru 19 % din emisiile de metan din Uniune. Acestea nu includ emisiile de metan asociate consumului de energie fosilă al Uniunii care se produc în afara Uniunii.
- (5) Pactul verde european combină un set cuprinzător de măsuri și inițiative care se consolidează reciproc și care vizează realizarea neutralității climatice în Uniune până în 2050. Comunicarea

¹² JO C , , p. .

¹³ JO C , , p. .

privind Pactul verde european¹⁴ indică faptul că decarbonizarea sectorului gazelor va fi facilitată, inclusiv prin abordarea problemei emisiilor de metan asociate energiei. În octombrie 2020, Comisia a adoptat o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan („Strategia privind metanul”), care stabilește măsuri de reducere a emisiilor de metan în UE, inclusiv în sectorul energetic, și la nivel internațional. În Regulamentul (UE) 2021/1119¹⁵ („Legea europeană a climei”), Uniunea a consacrat în legislație obiectivul realizării neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050 și a stabilit, de asemenea, un angajament intern obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisiile după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % sub nivelurile din 1990 până în 2030. Pentru a atinge acest nivel de reducere a emisiilor de GES, emisiile de metan din sectorul energetic ar trebui să scadă cu aproximativ 58 % până în 2030, comparativ cu 2020.

- (6) Emisiile de metan sunt incluse în domeniul de aplicare al obiectivelor Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 stabilite în Legea europeană a climei și al obiectivelor naționale obligatorii de reducere a emisiilor în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842¹⁶. Cu toate acestea, în prezent nu există niciun cadru juridic la nivelul Uniunii care să stabilească măsuri specifice pentru reducerea emisiilor antropice de metan în sectorul energetic. În plus, deși Directiva 2010/75/UE¹⁷ privind emisiile industriale reglementează emisiile de metan provenite din rafinarea uleiurilor minerale și a gazelor, aceasta nu acoperă alte activități din sectorul energetic.
- (7) În acest context, prezentul regulament ar trebui să se aplice reducerii emisiilor de metan din explorarea și producția în amonte de petrol și gaze fosile, colectării și prelucrării gazelor fosile, transportului, distribuției, stocării subterane și terminalelor de gaze fosile lichide (GNL), precum și minelor de cărbune subterane și de suprafață aflate în exploatare și minelor de cărbune subterane abandonate.
- (8) Normele privind măsurarea, raportarea și verificarea cu precizie a emisiilor de metan în sectoarele petrolului, gazelor și cărbunelui, precum și pentru reducerea acestor emisii, inclusiv prin anchete privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor și restricțiile privind evacuarea în atmosferă și arderea la faclă, ar trebui să fie abordate printr-un cadru juridic adecvat al Uniunii. Un astfel de cadru ar trebui să conțină norme menite să sporească transparența în ceea ce privește importurile de energie fosilă în Uniune, îmbunătățind astfel stimulentele pentru o adoptare pe scară mai largă a soluțiilor de atenuare a metanului în întreaga lume.
- (9) Respectarea obligațiilor care decurg din prezentul regulament poate necesita investiții din partea operatorilor reglementați, iar costurile aferente acestor investiții ar trebui să fie luate în considerare la stabilirea tarifelor, sub rezerva principiilor eficienței.
- (10) Fiecare stat membru ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate competentă pentru a supraveghea respectarea efectivă de către operatori a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și ar trebui să notifice Comisiei această desemnare și eventualele modificări ale

¹⁴ COM(2019) 640 final.

¹⁵ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

¹⁶ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

¹⁷ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

acesteia. Autoritățile competente desemnate ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea cerințelor prevăzute în prezentul regulament. Având în vedere caracterul transfrontalier al operațiunilor din sectorul energetic și al emisiilor de metan, autoritățile competente ar trebui să coopereze între ele și cu Comisia. În acest context, Comisia și autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să formeze împreună o rețea de autorități publice care aplică prezentul regulament pentru a încuraja o cooperare strânsă, cu mecanismele necesare pentru schimbul de informații și de bune practici și pentru a permite organizarea de consultări.

- (11) Pentru a asigura o punere în aplicare fără probleme și eficace a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, Comisia sprijină statele membre prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic¹⁸ care oferă expertiză tehnică personalizată pentru elaborarea și punerea în aplicare a reformelor, inclusiv a celor care promovează reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic. Sprijinul tehnic implică, de exemplu, consolidarea capacității administrative, armonizarea cadrelor legislative și schimbul de bune practici relevante.
- (12) Pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor autorităților competente, operatorii ar trebui să le ofere acestora întreaga asistență necesară. În plus, operatorii ar trebui să ia toate măsurile necesare identificate de autoritățile competente în termenul stabilit de autoritățile competente sau în orice altă perioadă convenită cu autoritățile competente.
- (13) Principalul mecanism aflat la dispoziția autorităților competente ar trebui să fie inspecțiile, inclusiv examinarea documentației și a înregistrărilor, măsurarea emisiilor și verificările la fața locului. Inspecțiile ar trebui să desfășurate în mod regulat, pe baza unei evaluări a riscului pentru mediu efectuate de autoritățile competente. În plus, ar trebui efectuate inspecții pentru a investiga plângerile justificate și cazurile de neconformitate și pentru a se asigura că reparațiile sau înlocuirile componentelor se efectuează în conformitate cu prezentul regulament. În cazul în care identifică o încălcare gravă a cerințelor prezentului regulament, autoritățile competente ar trebui să emită o notificare privind măsurile de remediere care trebuie luate de operator. Autoritățile competente ar trebui să păstreze registre de evidență a inspecțiilor, iar informațiile relevante ar trebui să fie puse la dispoziție în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹.
- (14) Având în vedere proximitatea anumitor surse de emisii de metan față de zonele urbane sau rezidențiale, persoanele fizice sau juridice afectate de încălcări ale prezentului regulament ar trebui să poată depune plângeri justificate în mod corespunzător la autoritățile competente. Reclamanții ar trebui să fie informați cu privire la procedură și la deciziile luate și ar trebui să primească o decizie finală într-un termen rezonabil de la depunerea plângerii.
- (15) Un cadru solid de verificare poate îmbunătăți credibilitatea datelor raportate. În plus, nivelul de detaliere și complexitatea tehnică a măsurătorilor emisiilor de metan necesită o verificare corespunzătoare a datelor privind emisiile de metan raportate de operatori și de operatorii minieri. Deși autoverificarea este posibilă, verificarea de către terți asigură o mai mare independență și transparență. În plus, aceasta permite un set armonizat de competențe și de niveluri de expertiză care ar putea să nu fie disponibile pentru toate entitățile publice. Verificatorii ar trebui să fie acreditați de organisme de acreditare în conformitate cu

¹⁸ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic (JO L 57, 18.2.2021, p. 1).

¹⁹ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰. Prin urmare, verificatorii acreditați independenți ar trebui să se asigure că rapoartele privind emisiile, întocmite de operatori și de operatorii minieri, sunt corecte și conforme cu cerințele stabilite în prezentul regulament. Aceștia ar trebui să revizuiască datele din rapoartele privind emisiile pentru a evalua fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea acestora în raport cu standardele europene sau internaționale gratuite și disponibile publicului, elaborate de organisme independente și puse în aplicare de Comisie. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în scopul încorporării și stabilirii aplicabilității unor astfel de standarde europene sau internaționale. Verificatorii acționează separat față de autoritățile competente și ar trebui să fie independenți de operatori și de operatorii minieri, care ar trebui să le ofere întreaga asistență necesară pentru a permite sau a facilita desfășurarea activităților de verificare, în special în ceea ce privește accesul la sedii și prezentarea documentației sau a evidențelor.

- (16) Informațiile din rapoartele privind emisiile transmise autorităților competente ar trebui furnizate Comisiei, având în vedere rolul de verificare care urmează să fie atribuit Observatorului internațional al emisiilor de metan (IMEO), în special în ceea ce privește metodologiile de agregare și analiză a datelor și de verificare a metodologiilor și a proceselor statistice utilizate de întreprinderi pentru cuantificarea datelor raportate de acestea. Criteriile de referință în acest sens pot include standardele și documentele de orientare OGMP. Informațiile produse de IMEO ar trebui puse la dispoziția publicului, iar Comisia ar trebui să utilizeze aceste informații pentru a remedia deficiențele identificate în ceea ce privește măsurarea, raportarea și verificarea datelor privind emisiile de metan.
- (17) IMEO a fost înființat în octombrie 2020 de către Uniune în parteneriat cu Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, Coaliția pentru climă și aer nepoluat în scopul reducerii poluanților cu ciclu de viață scurt cu efect nociv asupra climei și Agenția Internațională a Energiei și a fost lansat în cadrul summitului G20 din octombrie 2021. Sarcinile atribuite IMEO includ colectarea, reconcilierea, verificarea și publicarea datelor privind emisiile antropice de metan la nivel mondial. IMEO face parte din Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu, care a încheiat un memorandum de înțelegere cu Uniunea Europeană. Rolul său este esențial pentru verificarea datelor privind emisiile de metan în sectorul energetic și ar trebui stabilite relații adecvate pentru a pune în aplicare sarcinile de verificare. Întrucât IMEO nu este un organism al Uniunii și nu face obiectul dreptului Uniunii, este esențial să se prevadă că IMEO trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura protecția intereselor Uniunii și ale statelor sale membre.
- (18) În calitate de parte la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și la Acordul de la Paris, Uniunea are obligația de a prezenta anual un raport de inventariere a emisiilor antropice de gaze cu efect de seră care să constituie un ansamblu al inventarelor naționale privind gazele cu efect de seră ale statelor membre, elaborat utilizând metodologiile de bune practici acceptate de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC).
- (19) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului²¹ prevede obligația statelor membre de a raporta Comisiei date din inventarele gazelor cu efect de seră și de a

²⁰ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

²¹ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE,

raporta prognozele lor naționale. În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, raportarea se efectuează utilizând orientările CCONUSC privind raportarea și se bazează adesea mai degrabă pe factori de emisie implicați decât pe măsurători directe la nivel de sursă, ceea ce implică incertitudini cu privire la originea, frecvența și amploarea emisiilor.

- (20) Datele de țară raportate în temeiul dispozițiilor CCONUSC privind raportarea sunt transmise secretariatului CCONUSC în funcție de diferite niveluri de raportare, în conformitate cu orientările IPCC. În acest context, IPCC sugerează, în general, utilizarea unor metode de nivel superior pentru sursele de emisii care au o influență semnificativă asupra inventarului total al gazelor cu efect de seră al unei țări în ceea ce privește nivelul absolut, tendința sau incertitudinea.
- (21) Un nivel reprezintă un nivel de complexitate metodologică. Sunt disponibile trei niveluri. Metodele de nivelul 1 utilizează, de regulă, factorii de emisie implicați ai IPCC și necesită datele de activitate cele mai elementare și cel mai puțin dezagregate. Nivelurile superioare utilizează, de obicei, metode mai elaborate și factori de emisie specifici fiecărei surse, tehnologii, regiuni sau țări, care se bazează adesea pe măsurători și necesită, în mod normal, date mai detaliate privind activitatea. În mod specific, nivelul 2 necesită utilizarea factorilor de emisie specifici fiecărei țări, în loc de factori de emisie implicați, în timp ce nivelul 3 necesită date sau măsurători pentru fiecare instalație în parte și cuprinde aplicarea unei evaluări ascendente riguroase în funcție de tipul de sursă la nivelul fiecărei instalații în parte. Trecerea de la nivelul 1 la nivelul 3 reprezintă o creștere a certitudinii măsurătorilor emisiilor legate de metan²².
- (22) Statele membre au practici diferite în ceea ce privește nivelul la care raportează către CCONUSC emisiile lor de metan legate de producția de energie. Raportarea la nivelul 2 pentru sursele mari de emisii este în conformitate cu orientările IPCC privind raportarea, întrucât nivelul 2 este considerat o metodă de nivel superior. În consecință, metodologiile de estimare și raportarea emisiilor de metan legate de producția de energie variază de la un stat membru la altul, iar raportarea la nivelul cel mai scăzut, nivelul 1, este încă foarte frecventă în mai multe state membre în ceea ce privește emisiile de metan provenite din exploatarea cărbunelui, a gazelor și a petrolului.
- (23) În prezent, inițiativele voluntare coordonate de industrie rămân principalul curs de acțiune pentru cuantificarea și atenuarea emisiilor de metan în multe țări. O inițiativă importantă coordonată de sectorul energetic este Parteneriatul din sectorul petrolului și gazelor pentru reducerea emisiilor de metan („OGMP”), o inițiativă voluntară privind măsurarea și raportarea emisiilor de metan creată în 2014 de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) și de Coaliția pentru climă și aer nepoluat în scopul reducerii poluanților cu ciclu de viață scurt cu efect nociv asupra climei (CCAC), în al cărui consiliu este reprezentată Comisia. OGMP se axează pe stabilirea celor mai bune practici pentru a îmbunătăți disponibilitatea informațiilor la nivel mondial privind cuantificarea și gestionarea emisiilor de metan și pentru a stimula acțiunile de atenuare pentru reducerea emisiilor de metan. Până în prezent, peste 60 de întreprinderi au aderat la OGMP, acoperind 30 % din producția mondială de petrol și gaze și active de pe cinci continente. Activitatea OGMP privind elaborarea de standarde și metodologii implică guvernele, societatea civilă și întreprinderile. Cadrul OGMP 2.0 este cea mai recentă

2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

²² IPCC (2019) *2019 Refinement to the 2006 IPCC Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories* (Adăugiri la orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră).

versiune a unui standard dinamic privind emisiile de metan și poate oferi o bază adecvată pentru standardele privind emisiile de metan, în temeiul unor norme științifice solide.

- (24) În acest context, este necesar să se îmbunătățească măsurarea și calitatea datelor raportate privind emisiile de metan, inclusiv privind principalele surse de emisii de metan asociate energiei produse și consumate în Uniune. În plus, ar trebui să se asigure disponibilitatea datelor la nivel de sursă și o cuantificare solidă a emisiilor, sporind astfel fiabilitatea raportării, precum și domeniul de aplicare al măsurilor adecvate de atenuare.
- (25) Pentru ca măsurarea și raportarea să fie eficiente, ar trebui să li se solicite întreprinderilor din sectorul petrolier și al gazelor să măsoare și să raporteze emisiile de metan în funcție de sursă și să pună la dispoziția statelor membre date agregate pentru ca acestea să poată îmbunătăți acuratețea raportării inventarelor lor. În plus, este necesară o verificare eficientă a datelor raportate de întreprinderi și, pentru a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatori, raportarea ar trebui să fie organizată anual.
- (26) Prezentul regulament se bazează pe cadrul OGMP 2.0, în măsura în care îndeplinește criteriile menționate în considerentele 24 și 25, pentru a contribui la colectarea de date fiabile și solide care ar constitui o bază suficientă pentru monitorizarea emisiilor de metan și, dacă este necesar, pentru a elabora măsuri suplimentare menite să reducă în continuare emisiile de metan.
- (27) Cadrul OGMP 2.0 cuprinde cinci niveluri de raportare. Raportarea la nivel de sursă începe la nivelul 3, care este considerat comparabil cu nivelul 3 stabilit de CCONUSC. Aceasta permite utilizarea factorilor de emisie generici. Raportarea la nivelul 4 al OGMP 2.0 necesită măsurători directe ale emisiilor de metan la nivel de sursă. Aceasta permite utilizarea unor factori de emisie specifici. Raportarea la nivelul 5 al OGMP 2.0 necesită adăugarea unor măsurători complementare la nivel de amplasament. În plus, cadrul OGMP 2.0 impune întreprinderilor să raporteze măsurătorile directe ale emisiilor de metan în termen de trei ani de la aderarea la OGMP 2.0 pentru activele exploatate și în termen de cinci ani pentru activele neexploatate. Pe baza abordării adoptate în OGMP 2.0 în ceea ce privește raportarea la nivel de sursă și ținând seama de faptul că un număr mare de întreprinderi din Uniune au aderat deja la OGMP 2.0 în 2021, operatorii din Uniune ar trebui să aibă obligația de a efectua măsurători directe la nivel de sursă în termen de 24 de luni pentru activele exploatate și în termen de 36 de luni pentru activele neexploatate. Pe lângă cuantificarea la nivel de sursă, cuantificarea la nivel de amplasament permite evaluarea, verificarea și reconcilierea estimărilor la nivel de sursă agregate în funcție de amplasament, asigurând astfel o mai mare încredere în emisiile raportate. La fel ca în OGMP 2.0, prezentul regulament impune efectuarea de măsurători la nivel de amplasament pentru reconcilierea măsurătorilor la nivel de sursă.
- (28) Conform datelor din inventarul GES al Uniunii, mai mult de jumătate din totalul emisiilor directe de metan generate de sectorul energetic se datorează eliberării neintenționate a emisiilor în atmosferă. În cazul petrolului și al gazelor, aceasta reprezintă cea mai mare cantitate a emisiilor de metan.
- (29) Scăpările neintenționate de metan în atmosferă pot apărea în timpul forajului, al extracției, precum și în timpul prelucrării, depozitării, transmiterii și distribuției către consumatorii finali. Acestea pot apărea și în puțurile inactivate de petrol sau de gaze. Unele emisii sunt generate din cauza imperfecțiunilor sau a uzurii obișnuite a componentelor tehnice, cum ar fi îmbinările, flanșele și supapele, sau din cauza componentelor deteriorate, de exemplu în cazul producerii unor accidente. Coroziunea sau avariile pot provoca, de asemenea, scăpări din pereții echipamentelor presurizate.

- (30) Deși evacuarea în atmosferă a metanului este, de regulă, intenționată, rezultată din procese sau activități și dispozitive proiectate în acest scop, aceasta poate fi, de asemenea, neintenționată, de exemplu, în cazul unei defecțiuni.
- (31) Pentru a reduce aceste emisii, operatorii ar trebui să ia toate măsurile pe care le au la dispoziție pentru a reduce la minimum emisiile de metan în cadrul operațiunilor lor.
- (32) Mai precis, emisiile de metan generate de scăpări sunt cel mai adesea reduse prin anchete de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor („LDAR”), efectuate pentru a identifica scăpările și urmate de eliminarea acestora. Prin urmare, operatorii ar trebui să efectueze cel puțin anchete LDAR periodice, iar acestea ar trebui să includă, de asemenea, supravegherea componentelor care evacuează metan în atmosferă, pentru a verifica dacă se produce o evacuare neintenționată a metanului.
- (33) În acest scop, ar trebui instituită o abordare armonizată pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru toți operatorii din Uniune. Această abordare ar trebui să includă cerințe minime pentru anchetele LDAR, lăsând în același timp un grad adecvat de flexibilitate statelor membre și operatorilor. Acest lucru este esențial pentru a permite inovarea și dezvoltarea de noi tehnologii și metode LDAR, prevenind astfel blocajele tehnologice, care au un impact negativ asupra protecției mediului. Apar în continuare noi tehnologii și metode de depistare, iar statele membre ar trebui să încurajeze inovarea în acest sector, astfel încât să poată fi adoptate metodele cele mai precise și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor.
- (34) Obligațiile privind anchetele LDAR ar trebui să reflecte o serie de bune practici. Anchetele LDAR ar trebui să vizeze în primul rând depistarea și eliminarea scăpărilor, mai degrabă decât cuantificarea acestora, iar zonele cu un risc mai ridicat de scăpări ar trebui verificate mai frecvent; frecvența anchetelor ar trebui să fie stabilită nu doar în funcție de necesitatea de a repara componentele din care scapă metan peste pragul de emisii de metan, ci și pe baza unor considerații operaționale, ținând seama de riscurile pentru siguranță. Astfel, în cazul în care se identifică un risc mai mare pentru siguranță sau un risc mai mare de pierderi de metan, autorităților competente ar trebui să li se permită să recomande o frecvență mai mare a anchetelor pentru componentele relevante; toate scăpările, indiferent de amploare, ar trebui înregistrate și monitorizate, deoarece scăpările de dimensiuni mici se pot transforma în scăpările de dimensiuni mai mari; eliminările scăpărilor trebuie să fie urmate de confirmarea eficacității acestora; pentru a permite utilizarea în viitor a unor tehnologii mai avansate de detectare a emisiilor de metan, ar trebui specificată amploarea pierderilor de metan la care sau peste care se justifică o eliminare, permițând în același timp operatorilor să aleagă dispozitivul de depistare. După caz, se poate utiliza monitorizarea continuă în contextul prezentului regulament.
- (35) Evacuarea în atmosferă constă în eliberarea în atmosferă a metanului ners, fie în mod intenționat, din procesele, activitățile sau dispozitivele concepute în acest scop, fie în mod neintenționat, în cazul unei defecțiuni. Având în vedere efectul puternic al emisiilor de GES, evacuarea în atmosferă ar trebui interzisă, cu excepția situațiilor de urgență, a disfuncționalităților sau a anumitor evenimente specifice în care evacuare în atmosferă este inevitabilă.
- (36) Arderea la faclă este arderea controlată a metanului în scopul eliminării într-un dispozitiv proiectat pentru arderea respectivă. Atunci când se efectuează în timpul procesului normal de producție a petrolului sau a gazelor fosile și în absența unui număr suficient de instalații sau a unei geologii care să permită reinjectarea, utilizarea la fața locului sau expedierea metanului pe o piață, se consideră a fi ardere la faclă de rutină. Arderea la faclă de rutină ar trebui interzisă. Arderea la faclă ar trebui permisă numai în cazul în care este singura alternativă la evacuarea în

atmosfera și în cazul în care evacuarea în atmosferă nu este interzisă. Evacuarea în atmosferă este mai dăunătoare pentru mediu decât arderea la faclă, deoarece gazul eliberat conține, de regulă, niveluri ridicate de metan, în timp ce arderea la faclă oxidează metanul transformându-l în dioxid de carbon.

- (37) Utilizarea arderii la faclă ca alternativă la evacuarea în atmosferă necesită ca dispozitivele de ardere la faclă să fie eficiente în ceea ce privește arderea metanului. Din acest motiv, ar trebui să se includă, de asemenea, o cerință privind eficiența arderii pentru cazurile în care arderea la faclă este admisibilă. De asemenea, ar trebui să se prevadă obligația de utilizare a arzătoarelor-pilot, care oferă o aprindere mai fiabilă, deoarece nu sunt afectate de vânt.
- (38) Reinjectarea, utilizarea la fața locului sau expedierea metanului către o piață ar trebui să fie întotdeauna preferabilă arderii la faclă și, prin urmare, evacuării în atmosferă a metanului. Operatorii care evacuează metanul în atmosferă ar trebui să furnizeze autorităților competente dovezi că nici reinjectarea, utilizarea la fața locului sau expedierea metanului către o piață, nici arderea la faclă nu au fost posibile, iar operatorii ar trebui să furnizeze autorităților competente dovezi că reinjectarea, utilizarea la fața locului sau expedierea metanului către o piață nu a fost posibilă.
- (39) Operatorii ar trebui să notifice fără întârziere autorităților competente evenimentele majore de evacuare în atmosferă și de ardere la faclă și să prezinte rapoarte mai cuprinzătoare cu privire la toate evenimentele de evacuare în atmosferă și ardere la faclă. De asemenea, aceștia ar trebui să se asigure că echipamentele și dispozitivele sunt conforme cu standardele prevăzute în dreptul Uniunii.
- (40) Emisiile de metan provenite de la puțurile inactive de petrol și gaze prezintă riscuri pentru sănătatea publică, siguranța și mediu. Prin urmare, obligațiile de monitorizare și raportare ar trebui să se aplice în continuare, iar respectivele puțuri și amplasamente ale sondelor ar trebui să fie recuperate și remediate. În astfel de cazuri, statele membre ar trebui să aibă un rol predominant, în special pentru a elabora inventare și planuri de atenuare.
- (41) Datele din inventarul UE privind GES arată că emisiile de metan generate de minele de cărbune reprezintă cea mai mare sursă unică de emisii de metan din sectorul energetic al Uniunii. În 2019, emisiile directe din sectorul cărbunelui au reprezentat 31 % din emisiile de metan, aproape egale cu procentul combinat de 33 % al emisiilor directe de metan generate de gazele fosile și de petrol.
- (42) În prezent, nu există reglementări specifice la nivelul Uniunii care să limiteze emisiile de metan din sectorul cărbunelui, în pofida disponibilității unei game variate de tehnologii de atenuare. Nu există niciun standard de monitorizare, raportare și verificare specific la nivelul Uniunii sau la nivel internațional. În Uniune, raportarea emisiilor de metan din industria cărbunelui face parte din raportarea emisiilor de GES de către statele membre, iar datele provenite de la minele subterane sunt incluse, de asemenea, în registrul european al emisiilor și transferului de poluanți instituit prin Regulamentul (CE) nr. 166/2006²³.
- (43) Emisiile de metan sunt generate în principal de activitățile miniere subterane, atât în minele active, cât și în cele abandonate²⁴. În minele subterane active, concentrația de metan din aer este

²³ Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006. de instituire a unui registru European al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

²⁴ (2020) N. Kholod et al, *Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production* („Emisiile de metan generate de activitatea de extracție a cărbunelui la nivel mondial vor continua să

controlată continuu, deoarece constituie un pericol pentru sănătate și siguranță. În cazul minelor subterane de cărbune, marea majoritate a emisiilor de metan apar la nivelul sistemelor de ventilație și evacuare sau de degazificare, care reprezintă cele două modalități principale de reducere a concentrațiilor de metan în canalele de aerisire ale unei mine.

- (44) Odată ce producția este oprită și o mină este închisă sau abandonată, aceasta continuă să emită metan, denumit metan de mină abandonată (MMA). Aceste emisii se produc, de regulă, în surse punctuale bine definite, cum ar fi puțurile de aerisire sau gurile de evacuare de suprapresiune. Având în vedere creșterea nivelului de ambiție în materie de climă și reorientarea producției de energie către surse de energie cu emisii mai reduse de dioxid de carbon, există riscul ca emisiile de MMA să crească la nivelul Uniunii. Potrivit estimărilor, chiar și după 10 ani de la încetarea exploatării, minele neînundate continuă să emită metan la niveluri care ating aproximativ 40 % din emisiile înregistrate la momentul închiderii²⁵. În plus, tratamentul MMA rămâne fragmentat din cauza drepturilor de proprietate și de exploatare diferite în UE. Prin urmare, statele membre ar trebui să realizeze inventare ale activelor de cărbune închise și abandonate și, fie acestea, fie partea responsabilă identificată, ar trebui să aibă obligația de a instala dispozitive pentru măsurarea emisiilor de metan.
- (45) Minele de cărbune de suprafață din Uniune sunt exploatate pentru producerea lignitului și emit mai puțin metan decât minele de cărbune subterane. Conform inventarului UE privind GES, în 2019, minele de suprafață aflate în exploatare au emis 166 de kilotone, comparativ cu 828 de kilotone pentru minele de cărbune subterane²⁶. Măsurarea emisiilor de metan din minele de cărbune de suprafață este dificilă din cauza naturii lor difuze pe o arie largă. Prin urmare, în pofida tehnologiei disponibile²⁷, emisiile provenite de la minele de suprafață sunt rareori măsurate. Valorile emisiilor de metan din minele de suprafață pot fi obținute utilizând factori de emisie ai cărbunelui specifici bazinelor²⁸ și, cu o mai mare precizie, factori de emisie specifici minelor sau zăcămintelor, întrucât în bazinele carbonifere există zăcăminte cu diferite capacități de încărcare cu metan²⁹. Factorii de emisie pot fi obținuți din măsurarea conținutului de gaz al straturilor eșantionate din miezurile de foraj de explorare³⁰. Prin urmare, operatorii minieri ar trebui să efectueze măsurători ale emisiilor de metan în minele de cărbune de suprafață utilizând astfel de factori de emisie.
- (46) Prin urmare, operatorii minieri ar trebui să efectueze măsurarea și cuantificarea continuă a emisiilor de metan provenite de la puțurile de aerisire din minele subterane de cărbune, să măsoare continuu metanul evacuat în atmosferă și ars la faclă în stațiile de evacuare și să

crească, chiar și în condițiile reducerii producției de cărbune”), *Journal of Cleaner Production*, volumul 256, 120489.

²⁵ (2020) N. Kholod et al, *Global methane emissions from coal mining to continue growing even with declining coal production* („Emisiile de metan generate de activitatea de extracție a cărbunelui la nivel mondial vor continua să crească, chiar și în condițiile reducerii producției de cărbune”), *Journal of Cleaner Production*, volumul 256, 120489.

²⁶ Emisii de metan pentru sectorul energetic în kilotone, defalcate în funcție de categoria de surse de emisii, astfel cum au fost raportate către CCONUSC în aprilie 2021 de către AEM în numele UE.

²⁷ Orientări privind cele mai bune practici pentru gestionarea eficientă a metanului provenit din minele de cărbune la nivel național: Monitorizare, raportare, verificare și atenuare, ECE Energy Series nr. 71, UNECE 2021 (în curs de apariție).

²⁸ Orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale de gaze cu efect de seră.

²⁹ Bilans Zasobow Zloz Kopalni, stan na 31.12.2020’, State Geological [Surowce mineralne \(pgi.gov.pl\)](http://Surowce mineralne (pgi.gov.pl)).

³⁰ Orientări privind cele mai bune practici pentru gestionarea eficientă a metanului provenit din minele de cărbune la nivel național: Monitorizare, raportare, verificare și atenuare, ECE Energy Series nr. 71, UNECE 2021 (în curs de apariție).

utilizeze factori de emisie specifici în ceea ce privește minele de cărbune de suprafață. Aceștia ar trebui să raporteze aceste date autorităților competente.

- (47) În prezent, reducerea emisiilor de metan poate fi realizată cel mai bine la minele de cărbune subterane aflate în exploatare și închise sau abandonate. Atenuarea eficace a emisiilor de metan generate de minele de suprafață aflate în exploatare și închise sau abandonate este limitată în prezent de tehnologie. Cu toate acestea, pentru a sprijini cercetarea și dezvoltarea tehnologiilor de atenuare a acestor emisii în viitor, ar trebui să existe o monitorizare, o raportare și o verificare eficace și detaliată a amplitudinii acestor emisii.
- (48) Minele subterane sunt fie mine de cărbune pentru producerea de energie termică, fie de cărbune cocsificabil. Cărbunele pentru producerea de energie termică este utilizat în principal ca sursă de energie, iar cărbunele cocsificabil este utilizat drept combustibil și reactiv în procesul de fabricare a oțelului. Ambele tipuri de mine, de cărbune cocsificabil și de cărbune pentru producerea de energie termică, ar trebui să facă obiectul măsurării, raportării și verificării emisiilor de metan.
- (49) În cazul minelor de cărbune subterane aflate în exploatare, atenuarea emisiilor de metan ar trebui pusă în aplicare prin eliminarea treptată a evacuării în atmosferă și a arderii la faclă. În cazul minelor de cărbune subterane închise sau abandonate, deși inundațiile pot preveni emisiile de metan, acest lucru nu se realizează în mod sistematic și prezintă riscuri pentru mediu. Evacuarea în atmosferă și arderea la faclă în aceste mine ar trebui, de asemenea, eliminate treptat. Întrucât constrângerile geologice și considerațiile de mediu împiedică o abordare universală pentru atenuarea emisiilor de metan provenite de la minele de cărbune subterane abandonate³¹, statele membre ar trebui să își stabilească propriul plan de atenuare, ținând seama de aceste constrângeri și de fezabilitatea tehnică a atenuării MMA.
- (50) În urma unei propuneri a Comisiei, la 28 iunie 2021, Consiliul a adoptat noul temei juridic al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel³², care prevede acordarea de sprijin pentru cercetare și inovare pentru reutilizarea cu alt scop a fostelor mine de cărbune sau a minelor de cărbune în curs de închidere și a infrastructurii aferente, în conformitate cu obiectivul general de renunțare la cărbune și cu Mecanismul pentru o tranziție justă. În acest context, unul dintre principalele obiective ale noului program al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel pentru următorii ani va fi reducerea la minimum a impactului asupra mediului al minelor de cărbune aflate în tranziție, în special în ceea ce privește emisiile de metan.
- (51) Uniunea este dependentă de importuri pentru 70 % din consumul său de cărbune superior, 97 % din consumul său de petrol și 90 % din consumul său de gaze fosile. Nu există informații exacte cu privire la amploarea, originea sau natura emisiilor de metan asociate energiei fosile consumate în Uniune, dar care au loc în țări terțe.

³¹ Orientări privind cele mai bune practici pentru recuperarea și utilizarea eficientă a metanului din minele abandonate (UNECE, 2019).

³² Decizia (UE) 2021/1094 a Consiliului din 28 iunie 2021 de modificare a Deciziei 2008/376/CE privind adoptarea programului de cercetare al Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel și privind orientările tehnice multianuale pentru acest program (JO L 236, 5.7.2021, p. 69). Decizia (UE) 2021/1207 a Consiliului din 19 iulie 2021 de modificare a Deciziei 2003/77/CE de stabilire a orientărilor financiare multianuale pentru gestionarea activelor Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) în lichidare și, după încheierea lichidării, a activelor Fondului de cercetare pentru cărbune și oțel. Decizia (UE) 2021/1208 a Consiliului din 19 iulie 2021 de modificare a Deciziei 2003/76/CE de stabilire a măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Protocolului, anexat la Tratatul de instituire a Comunității Europene, referitor la consecințele financiare ale expirării Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO) și la Fondul de cercetare pentru cărbune și oțel (JO L 261, 22.7.2021, p. 54).

- (52) Efectele încălzirii globale cauzate de emisiile de metan sunt transfrontaliere. Deși unele țări producătoare de energie fosilă încep să acționeze pe plan intern pentru a reduce emisiile de metan din sectoarele lor energetice, mulți exportatori nu fac obiectul niciunei reglementări pe piețele lor interne. Acești operatori au nevoie de stimulente clare pentru a acționa cu privire la emisiile lor de metan și, prin urmare, ar trebui puse la dispoziția piețelor informații transparente privind emisiile de metan.
- (53) În prezent, datele precise (CCONUSC nivelul 3 sau echivalent) cu privire la emisiile internaționale de metan sunt limitate. Multe țări exportatoare de combustibili fosili nu au transmis până în prezent către CCONUSC date complete de inventar. În același timp, există dovezi ale creșterii semnificative a emisiilor de metan generate de activitățile de producție de petrol și gaze la nivel mondial, de la 65 la 80 Mt/an în ultimii 20 de ani³³.
- (54) Astfel cum s-a anunțat în comunicarea referitoare la strategia UE privind metanul³⁴, Uniunea se angajează să colaboreze cu partenerii săi în domeniul energetic și cu alte țări importante importatoare de energie fosilă pentru a aborda problema emisiilor de metan la nivel mondial. Diplomația energetică privind emisiile de metan a avut deja rezultate importante. În septembrie 2021, Uniunea și Statele Unite au anunțat Angajamentul global privind metanul, care reprezintă un angajament politic de a reduce emisiile globale de metan cu 30 % până în 2030 (față de nivelurile din 2020), lansat în cadrul Conferinței ONU privind schimbările climatice (COP 26), care a avut loc în noiembrie 2021 la Glasgow. Peste o sută de țări s-au angajat să ofere sprijin, reprezentând aproape jumătate din emisiile antropice de metan la nivel mondial. Angajamentul global privind metanul include un angajament de a trece la utilizarea celor mai bune metodologii de inventariere disponibile pentru cuantificarea emisiilor de metan, cu un accent deosebit pe sursele de emisii ridicate.
- (55) În plus, Observatorul Internațional al Emisiilor de Metan (IMEO) va juca un rol important și va contribui la creșterea gradului de transparență în ceea ce privește emisiile de metan din sectorul energetic la nivel mondial. Consiliul a oferit sprijin pentru instituirea IMEO în concluziile sale din ianuarie 2021 privind diplomația în domeniul climei și al energiei³⁵.
- (56) Comisia va colabora cu IMEO pentru a stabili un „indice al amprentei de metan”, astfel cum se menționează în mod explicit în Comunicarea privind o strategie a UE de reducere a emisiilor de metan³⁶. Aceasta ar furniza date privind emisiile de metan provenite din diferite surse de energie fosilă din întreaga lume – inclusiv estimări și măsurători la nivel de sursă, precum și monitorizarea aeriană/prin satelit – oferind astfel cumpărătorilor de energie fosilă posibilitatea de a lua decizii de cumpărare în cunoștință de cauză, în funcție de emisiile de metan ale surselor de energie fosilă.
- (57) În paralel cu continuarea cu succes a activității sale diplomatice în vederea îndeplinirii acestor angajamente globale, Uniunea încurajează în continuare reducerea semnificativă a emisiilor de metan la nivel mondial, în special în țările care aprovizionează Uniunea cu energie fosilă.
- (58) Prin urmare, importatorii de energie fosilă în Uniune ar trebui să aibă obligația de a furniza statelor membre informații cu privire la măsurile legate de măsurarea, raportarea și atenuarea emisiilor de metan adoptate de exportatori, în special aplicarea de măsuri de reglementare sau

³³ *Global Assessment of Oil and Gas Methane 1 Ultra-Emitters* (Evaluarea globală a super-emitătorilor de metan de nivel 1 din sectorul petrolului și al gazelor); T. Lauvaux, C. Giron, M. Mazzolini, A. d'Aspremont, R. Duren, D. Cusworth, D. Shindell, P. Ciaïș; Aprilie 2021.

³⁴ COM(2020) 663 final.

³⁵ 5263/21 TI/eb 1 RELEX.1.C.

³⁶ COM(2020) 663 final.

voluntare de control al emisiilor lor de metan, inclusiv măsuri cum ar fi anchetele de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor sau măsuri de control și limitare a evacuării în atmosferă și a arderii la faclă a metanului. Nivelurile de măsurare și raportare stabilite în cerințele de informare aplicate importatorilor corespund celor care urmează să fie impuse operatorilor din Uniune în prezentul regulament, astfel cum se subliniază în considerentele 24-26 și 46. Informațiile privind măsurile de control al emisiilor de metan nu sunt mai împovărătoare decât cele solicitate operatorilor din Uniune.

- (59) Statele membre ar trebui să comunice aceste informații Comisiei. Pe baza acestor informații, Uniunea ar trebui să creeze și să gestioneze o bază de date privind transparența importurilor de energie fosilă în Uniune, în care să se precizeze dacă întreprinderile exportatoare au aderat la OGMP pentru întreprinderile din sectorul petrolier și cel al gazelor și, în măsura în care există, un standard echivalent, recunoscut la nivel internațional sau la nivelul Uniunii, pentru întreprinderile din sectorul cărbunelui. Aceste informații ar trebui să demonstreze gradul de angajament al întreprinderilor din țările exportatoare de a-și măsura, raporta și verifica emisiile de metan în conformitate cu metodele de raportare de nivelul 3 ale CCONUSC. O astfel de bază de date privind transparența ar servi drept sursă de informații pentru deciziile de cumpărare ale importatorilor de energie fosilă către Uniune, precum și pentru alte părți interesate și pentru public. Baza de date privind transparența ar trebui să reflecte, de asemenea, eforturile depuse de întreprinderile din Uniune și de societățile care exportă energie fosilă către Uniune pentru a măsura, a raporta și a-și reduce emisiile de metan. Aceasta ar trebui să includă, de asemenea, informații cu privire la măsurile de reglementare privind măsurarea, raportarea și atenuarea de către țările în care se produce energie fosilă.
- (60) În plus, Uniunea ar trebui să instituie un instrument global de monitorizare a emițătorilor de metan, care să furnizeze informații cu privire la amploarea, recurența și localizarea surselor de mari dimensiuni de emisii de metan. Acest lucru ar trebui să încurajeze și mai mult rezultatele reale și demonstrabile ale punerii în aplicare a reglementărilor privind metanul și a acțiunilor eficiente de atenuare întreprinse de întreprinderile din Uniune și de întreprinderile care furnizează energie fosilă către Uniune. Instrumentul ar trebui să pună în comun date de la mai mulți furnizori și servicii de date certificate, inclusiv componenta Copernicus a programului spațial al Uniunii și IMEO. Instrumentul ar trebui să stea la baza dialogurilor bilaterale ale Comisiei cu țările în cauză pentru a discuta diferitele scenarii avute în vedere pentru politicile și măsurile privind emisiile de metan.
- (61) În combinație, măsurile menționate în considerentele 58-60 ar trebui să sporească transparența pentru cumpărători, permițându-le acestora să ia decizii legate de aprovizionare în cunoștință de cauză și să îmbunătățească posibilitatea adoptării pe scară mai largă a soluțiilor de atenuare a emisiilor de metan în întreaga lume. În plus, acestea ar trebui să stimuleze în continuare întreprinderile internaționale să adere la standarde internaționale de măsurare și raportare a metanului, cum ar fi OGMP, sau să adopte măsuri eficiente de măsurare, raportare și atenuare. Aceste măsuri sunt concepute ca bază pentru o abordare etapizată pentru a crește nivelul de strictețe al măsurilor aplicabile importurilor. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice sau să adauge cerințe de raportare ale importatorilor. În plus, Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a măsurilor respective și, în cazul în care consideră necesar, să prezinte propuneri de revizuire pentru a impune importatorilor măsuri mai stricte și pentru a asigura un nivel comparabil de eficacitate a măsurilor aplicabile în țările terțe pentru monitorizarea, raportarea, verificarea și atenuarea emisiilor de metan. Evaluarea ar trebui să țină seama de activitatea desfășurată de IMEO, inclusiv de indicele amprentei de metan, baza de date privind transparența și instrumentul global de monitorizare a emițătorilor de metan. În cazul în care Comisia consideră că este oportun să crească nivelul de strictețe al măsurilor

aplicabile importurilor, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv consultarea țărilor terțe relevante.

- (62) Statele membre ar trebui să se asigure că încălcările prezentului regulament sunt sancționate prin sancțiuni eficace, proporționale și disuasive, care pot include amenzi și sancțiuni cu titlu cominatoriu periodice, și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Pentru a avea un efect disuasiv semnificativ, sancțiunile ar trebui să fie adecvate tipului de încălcare, avantajului posibil pentru operator și tipului și gravității prejudiciilor aduse mediului. Atunci când se impun sancțiuni, ar trebui să se acorde atenția cuvenită naturii, gravității și duratei încălcării în cauză. Aplicarea de sancțiuni ar trebui să fie proporțională și conformă cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei drepturilor fundamentale.
- (63) Pentru a asigura o mai mare coerență, ar trebui stabilită o listă a tipurilor de încălcări care ar trebui să facă cel puțin obiectul unor sancțiuni. Pentru a facilita aplicarea mai consecventă a sancțiunilor, ar trebui stabilite criterii comune neexhaustive și orientative pentru aplicarea sancțiunilor. Efectul disuasiv al sancțiunilor ar trebui consolidat prin posibilitatea de a publica informațiile referitoare la sancțiunile impuse de statele membre, în conformitate cu cerințele privind protecția datelor prevăzute în Regulamentele (UE) 2016/679³⁷ și (UE) 2018/1725 ale Parlamentului European și ale Consiliului³⁸.
- (64) Ca urmare a dispozițiilor care prevăd obligația ca investițiile efectuate de operatorii reglementați să fie luate în considerare la stabilirea tarifelor, Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului³⁹ ar trebui modificat pentru a încredința ACER sarcina de a pune la dispoziție un set de indicatori și valori de referință pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, raportarea și reducerea emisiilor de metan pentru proiecte comparabile.
- (65) Pentru a defini elementele eliminării treptate a evacuării în atmosferă și a arderii la faclă în minele de cărbune cocsificabil, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de restricții privind evacuarea în atmosferă a metanului din puțurile de aerisire pentru minele de cărbune cocsificabil. În plus, pentru a permite solicitarea de informații suplimentare de la importatori, după cum s-a dovedit necesar, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin modificarea sau completarea informațiilor care trebuie furnizate de importatori. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, iar respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul

³⁷ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

³⁸ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

³⁹ Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO L 158, 14.6.2019, p. 22).

primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (66) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta norme detaliate cu privire la formatele comune de raportare, în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰.
- (67) Operatorilor și autorităților competente ar trebui să li se acorde o perioadă de timp rezonabilă pentru a întreprinde acțiunile pregătitoare necesare în vederea îndeplinirii cerințelor prezentului regulament.
- (68) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume măsurarea, raportarea, verificarea cu precizie și reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic, nu poate fi realizat de către statele membre în mod individual și, prin urmare, având în vedere amploarea sa, obiectivul în cauză poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește norme pentru măsurarea, raportarea și verificarea cu precizie a emisiilor de metan în sectorul energetic din Uniune, precum și pentru reducerea acestor emisii, inclusiv prin anchete de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor și restricții privind evacuarea în atmosferă și arderea la faclă. Regulamentul stabilește, de asemenea, norme privind instrumentele care asigură transparența emisiilor de metan, generate de importurile de energie fosilă în Uniune.
- (2) Prezentul regulament se aplică:
- (a) explorării și producției în amonte de petrol și gaze fosile, colectării și prelucrării gazelor fosile;
 - (b) terminalelor de transport, distribuție, stocare subterană și de gaze lichefiate (GNL) care funcționează cu metan fosil și/sau din surse regenerabile (bio sau sintetic);

⁴⁰ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(c) minelor de cărbune subterane și de suprafață aflate în exploatare, minelor de cărbune subterane închise și abandonate.

(3) Prezentul regulament se aplică emisiilor de metan care se produc în afara Uniunii în ceea ce privește cerințele de informare a importatorilor, baza de date privind transparența emisiilor de metan și instrumentul de monitorizare a emițătorilor de metan.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „emisii de metan” înseamnă toate emisiile directe care provin de la toate componentele care reprezintă surse potențiale de emisii de metan, fie ca urmare a evacuării intenționate sau neintenționate în atmosferă, a arderii incomplete, fie de la alte componente, precum și din scăpările neintenționate;
2. „operator de transport și de sistem” are înțelesul care i-a fost atribuit la [articolul 2 alineatul (4) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴¹] [*a se adapta în conformitate cu propunerea de reformare în curs*];
3. „operator de distribuție” are înțelesul care i-a fost atribuit la [articolul 2 alineatul (6) din Directiva 2009/73/CE] [*a se adapta în conformitate cu propunerea de reformare în curs*];
4. „operator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra unui activ sau, dacă acest lucru se specifică în legislația internă, căreia i-a fost atribuită o putere economică decisivă asupra funcționării unui activ din punct de vedere tehnic;
5. „operator minier” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care exploatează sau deține controlul asupra unei mine de cărbune sau, dacă acest lucru se specifică în legislația internă, căreia i-a fost atribuită o putere economică decisivă asupra funcționării unei mine de cărbune din punct de vedere tehnic;
6. „verificare” înseamnă activitățile desfășurate de un verficator pentru a evalua conformitatea rapoartelor transmise de operatori și operatorii minieri;
7. „verficator” înseamnă o persoană juridică diferită de autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 4 din prezentul regulament, care desfășoară activități de verificare și care este acreditată de un organism național de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 sau o persoană fizică autorizată în alt mod, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din regulamentul respectiv, la momentul emiterii unei declarații de verificare;
8. „sursă” înseamnă o componentă sau o structură geologică care eliberează metan în atmosferă fie în mod intenționat, fie neintenționat, intermitent sau persistent;
9. „activ” înseamnă o unitate de activitate sau operațională care poate fi compusă din mai multe instalații sau amplasamente, inclusiv active aflate sub controlul operațional al operatorului (active exploatare) și active care nu se află sub controlul operațional al operatorului (active neexploatare);
10. „factor de emisie” înseamnă un coeficient care cuantifică emisiile sau absorbțiile unui gaz pe unitate de activitate, care se bazează adesea pe un eșantion de date de măsurare, calculat ca medie

⁴¹ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94).

pentru a elabora o rată reprezentativă a emisiilor pentru un anumit nivel de activitate într-un anumit set de condiții de funcționare;

11. „factor de emisie generic” înseamnă un factor de emisie standardizat pentru fiecare tip de sursă de emisii care provine din inventare sau baze de date, dar care nu este verificat în niciun caz prin măsurători directe;

12. „factor de emisie specific” înseamnă un factor de emisie obținut prin măsurători directe;

13. „măsurare directă” înseamnă cuantificarea directă a emisiilor de metan la nivel de sursă cu ajutorul unui dispozitiv de măsurare a metanului;

14. „emisii de metan la nivel de amplasament” înseamnă toate sursele de emisii din cadrul unui activ;

15. „măsurare la nivel de amplasament” înseamnă o măsurătoare descendentă care implică, de regulă, utilizarea de senzori montați pe o platformă mobilă, cum ar fi vehicule, drone, aeronave, ambarcațiuni și sateliți sau alte mijloace pentru a obține o imagine completă a emisiilor la nivelul unui întreg amplasament;

16. „întreprindere” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care desfășoară cel puțin una dintre următoarele activități: exploatarea, explorarea și producția în amonte a petrolului și a gazelor fosile, colectarea și prelucrarea gazelor fosile și transportul, distribuția și stocarea subterană a gazelor, inclusiv a GNL;

17. „anchetă privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor” înseamnă o anchetă menită să identifice sursele emisiilor de metan, inclusiv scăpările și evacuarea neintenționată în atmosferă;

18. „evacuare în atmosferă” înseamnă eliberarea în atmosferă a metanului nears, fie în mod intenționat din procese, activități sau dispozitive proiectate pentru un astfel de scop, fie în mod neintenționat în cazul unei defecțiuni sau al unor constrângeri geologice;

19. „ardere la faclă” înseamnă arderea controlată a metanului în scopul eliminării într-un dispozitiv proiectat pentru arderea respectivă.

20. „urgență” înseamnă o situație temporară, neașteptată, cu frecvență redusă, în care emisia de metan este inevitabilă și necesară pentru a preveni un impact negativ imediat și substanțial asupra siguranței umane, a sănătății publice sau a mediului, dar care nu include situațiile care rezultă din sau sunt legate de următoarele evenimente:

(a) neinstalarea de către operator a unor echipamente adecvate cu o capacitate suficientă pentru rata și presiunea de producție preconizate sau efective;

(b) nerespectarea de către operator a obligației de a limita producția în cazul în care rata de producție depășește capacitatea echipamentului sau a sistemului de colectare aferent, cu excepția cazului în care producția excedentară se datorează unei situații de urgență, unei defecțiuni sau unei reparații neplanificate în aval și nu durează mai mult de opt ore de la data notificării problemei capacității din aval;

(c) întreținerea programată;

(d) neglijența operatorului;

(e) defecțiuni repetate ale aceluiași echipament, și anume patru sau mai multe defecțiuni în ultimele 30 de zile;

21. „defecțiune” înseamnă o avarie sau o defectare bruscă, inevitabilă a echipamentului care nu poate fi controlată în mod rezonabil de operator și care perturbă în mod semnificativ operațiunile, dar

nu include o avarie sau o defectare cauzată în întregime sau parțial de o întreținere defectuoasă, de o exploatare neglijentă sau de alte avarii sau defectări ale echipamentelor, care pot fi prevenite;

22. „ardere la faclă de rutină” înseamnă arderea la faclă din timpul procesului normal de producție a petrolului sau a gazelor fosile și în absența unui număr suficient de instalații sau a unei geologii care să permită reinjectarea, utilizarea la fața locului sau expedierea metanului către o piață;

23. „coș de faclă” înseamnă un dispozitiv echipat cu un arzător utilizat pentru a arde metanul la faclă;

24. „puț inactiv” înseamnă un puț de petrol sau de gaze sau un amplasament al puțului în care operațiunile de explorare sau producție au încetat de cel puțin un an;

25. „decontaminare” înseamnă procesul de curățare a apei și a solului contaminate;

26. „recuperare” înseamnă procesul de readucere a unui puț sau a unui amplasament al unui puț la condiții de sol și de vegetație similare cu cele existente înainte de perturbarea sa;

27. „mină de cărbune” înseamnă un amplasament în care are sau a avut loc extracția cărbunelui, inclusiv terenuri, excavații, pasaje subterane, puțuri, pante, tuneluri și lucrări, structuri, instalații, echipamente, mașini și unelte situate la suprafață sau în subteran și utilizate pentru sau care rezultă din lucrările de extracție a lignitului, a cărbunelui subbituminos, a cărbunelui bituminos sau a antracitului din zăcămintele sale naturale din pământ, prin orice mijloace sau metode, inclusiv prin lucrările de pregătire a cărbunelui extras;

28. „mină de cărbune aflată în exploatare” înseamnă o mină de cărbune ale cărei venituri provin în cea mai mare măsură din activitatea de extracție a lignitului, a cărbunelui subbituminos, a cărbunelui bituminos sau a antracitului și în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) este în curs o dezvoltare minieră;

(b) s-a produs cărbune în ultimele 90 de zile;

(c) ventilatoarele miniere sunt funcționale.

29. „mină de cărbune subterană” înseamnă o mină în care se produce cărbune prin săparea de tuneluri în pământ până la stratul de cărbune, de unde acesta este extras cu echipamente miniere subterane, cum ar fi utilaje de tăiere și utilaje de extracție continuă, pe pereți lungi și scurți, și transportat la suprafață;

30. „mină de cărbune de suprafață” înseamnă o mină în care cărbunele se află aproape de suprafață și poate fi extras prin îndepărtarea straturilor de acoperire de rocă și pământ;

31. „puț de aerisire” înseamnă un pasaj vertical utilizat pentru introducerea aerului proaspăt în subteran sau pentru îndepărtarea metanului și a altor gaze dintr-o mină de cărbune subterană;

32. „stație de evacuare” înseamnă o stație de colectare a metanului de la un sistem de evacuare a gazelor de mină de cărbune;

33. „sistem de evacuare” înseamnă un sistem care poate cuprinde surse multiple de metan și care evacuează gazul bogat în metan din straturile de cărbune sau straturile de rocă înconjurătoare și îl transportă către o stație de evacuare;

34. „activități post-extracție” înseamnă activități desfășurate după extracția și aducerea cărbunelui la suprafață, inclusiv manipularea, prelucrarea, depozitarea și transportul cărbunelui;

35. „măsurătoare continuă” înseamnă o măsurătoare în care citirea este efectuată cel puțin o dată pe minut;

36. „metan din aerul de ventilație” înseamnă metanul emis din straturile de cărbune și din alte straturi care conțin gaz și care intră în aerul de ventilație și este eliminat prin puțul de aerisire;
37. „zăcământ de cărbune” înseamnă o zonă a terenului care conține cantități semnificative de cărbune exploatabil, definită în conformitate cu metodologia statului membru privind documentarea zăcămintelor de minerale geologice;
38. „mină de cărbune închisă” înseamnă o mină de cărbune pentru care există un operator, proprietar sau deținător al unei licențe identificat și închisă în conformitate cu cerințele de autorizare aplicabile sau cu alte reglementări;
39. „mină de cărbune abandonată” înseamnă o mină de cărbune pentru care nu poate fi identificat un operator, proprietar sau deținător al unei licențe sau care nu a fost închisă conform legii;
40. „mină de cărbune cocsificabil” înseamnă o mină în care cel puțin 50 % din producția medie din ultimii trei ani disponibili este de cărbune cocsificabil, astfel cum este definit în anexa B la Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁴²;
41. „importator” înseamnă o persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care introduce pe piața Uniunii energie fosilă dintr-o țară terță în cursul unei activități comerciale.

Articolul 3

Costurile suportate de operatorii reglementați

- (1) La stabilirea sau aprobarea tarifelor de transport sau de distribuție sau a metodologiilor care urmează să fie utilizate de operatorii de transport și de sistem, de operatorii de sisteme de distribuție, de operatorii de terminale GNL sau de alte întreprinderi reglementate, inclusiv, după caz, de operatori de depozitare subterană a gazelor, autoritățile de reglementare iau în considerare costurile suportate și investițiile efectuate pentru a se conforma obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, în măsura în care acestea corespund costurilor unui operator reglementat eficient și comparabil din punct de vedere structural.
- (2) Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) stabilește și pune la dispoziția publicului o dată la trei ani un set de indicatori și valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, raportarea și reducerea emisiilor de metan pentru proiecte comparabile.

⁴² Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).

Capitolul 2

Autoritățile competente și verificarea independentă

Articolul 4

Autoritățile competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă responsabilă sau autoritățile competente responsabile pentru monitorizarea și asigurarea aplicării prezentului regulament.

Statele membre informează Comisia cu privire la denumirile și datele de contact ale autorităților lor competente până la ... [3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisiei îi sunt notificate de către statele membre fără întârziere nejustificată orice modificări ale denumirilor sau ale datelor de contact ale autorităților competente.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului o listă a autorităților competente și actualizează periodic lista respectivă.

(3) Statele membre trebuie să se asigure că autoritățile competente dispun de competențele și resursele adecvate îndeplinirii obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 5

Sarcinile autorităților competente

(1) Autoritățile competente iau măsurile necesare pentru a asigura respectarea cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

(2) Operatorii și operatorii minieri trebuie să furnizeze autorităților competente întreaga asistență necesară pentru a permite sau a facilita îndeplinirea sarcinilor autorităților competente menționate în prezentul regulament, în special în ceea ce privește accesul la sedii și prezentarea documentelor sau a evidențelor.

(3) Autoritățile competente trebuie să coopereze între ele și cu Comisia și, dacă este necesar, cu autoritățile din țări terțe, pentru a asigura respectarea dispozițiilor prezentului regulament. Comisia poate înființa o rețea a autorităților competente pentru a încuraja cooperarea, cu mecanismele necesare pentru schimbul de informații și de cele mai bune practici și pentru a permite organizarea de consultări.

(4) În cazurile în care rapoartele trebuie să fie făcute publice în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente le vor pune la dispoziția publicului în mod gratuit, pe un site dedicat și într-un format accesibil, descărcabil și editabil în mod liber.

În cazurile în care informațiile sunt considerate confidențiale în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2003/4/CE, autoritățile competente indică tipul de informații care nu au fost divulgate și motivele care au împiedicat divulgarea.

Articolul 6

Inspecții

(1) Autoritățile competente efectuează inspecții periodice pentru a verifica dacă operatorii sau operatorii minieri respectă cerințele stabilite în prezentul regulament. Prima inspecție se finalizează până la... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

(2) Inspecțiile includ, după caz, controale la fața locului sau audituri pe teren, examinarea documentației și a înregistrărilor care demonstrează conformitatea cu cerințele prezentului regulament, depistarea emisiilor de metan și măsurători ale concentrației, precum și orice acțiune subsecventă întreprinsă de autoritatea competentă sau în numele acesteia pentru a verifica și a promova conformitatea amplasamentelor sau a instalațiilor cu cerințele prezentului regulament.

Dacă în cadrul unei inspecții s-a identificat o încălcare gravă a cerințelor prezentului regulament, autoritățile competente emit o notificare privind măsurile de remediere care trebuie întreprinse de operator sau de operatorul minier, ca parte a raportului menționat la alineatul (5).

(3) După prima inspecție menționată la alineatul (1), autoritățile competente întocmesc programe pentru inspecțiile de rutină. Perioada dintre inspecții se bazează pe o evaluare a riscului pentru mediu și nu depășește doi ani. Dacă în cadrul unei inspecții s-a identificat o încălcare gravă a cerințelor prezentului regulament, inspecția ulterioară are loc în termen de un an.

(4) Autoritățile competente efectuează inspecții neprogramate pentru:

(a) a investiga plângerile motivate menționate la articolul 7 și cazurile de neconformitate cât mai curând posibil după data la care autoritățile competente iau cunoștință de astfel de plângeri sau neconformități;

(b) a se asigura că eliminările scăpărilor sau înlocuirile componentelor în caz de scăpări au fost efectuate în conformitate cu articolul 14.

(5) În urma fiecărei inspecții, autoritățile competente întocmesc un raport care descrie temeiul juridic al inspecției, etapele procedurale urmate, constatările relevante și recomandările de acțiuni ulterioare pentru operator sau operatorul minier.

Raportul se notifică operatorului în cauză și se pune la dispoziția publicului în termen de două luni de la data inspecției. În cazul în care necesitatea întocmirii raportului a fost determinată de o plângere depusă în conformitate cu articolul 7, autoritățile competente îl vor înștiința pe reclamant de îndată ce raportul este pus la dispoziția publicului.

Raportul este pus la dispoziția publicului de către autoritățile competente în conformitate cu Directiva 2003/4/CE. În cazurile în care informațiile sunt considerate confidențiale în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2003/4/CE, autoritățile competente indică în raport tipul de informații care nu au fost divulgate și motivele care au împiedicat divulgarea.

(6) Operatorii și operatorii minieri iau toate măsurile necesare prevăzute în raportul menționat la alineatul (5) în termenul stabilit de autoritățile competente sau în orice altă perioadă convenită cu autoritățile competente.

Articolul 7

Plângeri depuse la autoritățile competente

- (1) Orice persoană fizică sau juridică ce consideră că a suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări a cerințelor prezentului regulament de către operatori sau operatorii minieri poate depune o plângere scrisă la autoritățile competente.
- (2) Plângerile trebuie să fie justificate în mod corespunzător și să conțină dovezi suficiente cu privire la presupusa încălcare și la prejudiciul care rezultă din aceasta.
- (3) În cazul în care se constată că plângerea nu oferă suficiente elemente de probă pentru a justifica continuarea unei investigații, autoritățile competente informează reclamantul cu privire la motivele deciziei lor de a nu continua o investigație.
- (4) Fără a aduce atingere normelor aplicabile în temeiul dreptului intern, autoritățile competente informează reclamantul cu privire la etapele procedurii și, după caz, îl informează cu privire la căile de atac alternative adecvate, cum ar fi recursul la instanțele naționale sau la orice altă procedură națională sau internațională de soluționare a plângerilor.
- (5) Fără a aduce atingere normelor aplicabile în temeiul dreptului intern și pe baza unor proceduri comparabile, autoritățile competente stabilesc și fac publice termene orientative pentru luarea unei decizii cu privire la plângeri.

Articolul 8

Activitățile de verificare și declarația de verificare

- (1) Verificatorii evaluează conformitatea rapoartelor privind emisiile care le sunt prezentate de către operatori sau de către operatorii minieri în conformitate cu prezentul regulament. Aceștia evaluează conformitatea rapoartelor cu cerințele prevăzute în prezentul regulament și examinează toate sursele de date și metodologiile utilizate pentru a evalua fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea acestora, în special următoarele aspecte:
 - (a) alegerea și utilizarea factorilor de emisie;
 - (b) metodologiile, calculele, eșantionările, distribuțiile statistice și pragurile de semnificație care conduc la determinarea emisiilor de metan;
 - (c) orice risc de măsurare sau raportare necorespunzătoare;
 - (d) orice sistem de control al calității sau de asigurare a calității aplicat de operatori sau de operatorii minieri.
- (2) În desfășurarea activităților de verificare menționate la alineatul (1), verificatorii utilizează standarde europene sau internaționale gratuite și disponibile publicului pentru cuantificarea emisiilor de metan, astfel cum sunt aplicate de către Comisie în conformitate cu alineatul (5). Până la această dată, în cazul în care Comisia stabilește aplicabilitatea standardelor respective, verificatorii utilizează standardele europene sau internaționale existente pentru cuantificarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Verificatorii pot efectua controale la fața locului pentru a determina fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea surselor de date și a metodologiilor utilizate.

(3) Verificatorii emit o declarație de verificare prin care verifică conformitatea raportului privind emisiile și specifică activitatea de verificare desfășurată, odată ce evaluarea lor ajunge cu o asigurare rezonabilă la concluzia că raportul privind emisiile respectă cerințele prezentului regulament.

Verificatorii emit declarația de verificare numai în cazul în care datele și informațiile fiabile, credibile și exacte permit determinarea emisiilor de metan cu un grad rezonabil de certitudine și cu condiția ca datele raportate să fie coerente cu datele estimate, complete și lipsite de neconcordanțe.

În cazul în care concluzia evaluării arată că raportul privind emisiile nu respectă cerințele prezentului regulament, verificatorii îl informează pe operator sau operatorul minier în acest sens, iar operatorul sau operatorul minier transmite fără întârziere verificatorului un raport revizuit privind emisiile.

(4) Operatorii și operatorii minieri furnizează verificatorilor întreaga asistență necesară pentru a permite sau a facilita desfășurarea activităților de verificare, în special în ceea ce privește accesul la sedii și prezentarea documentației sau a evidențelor.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a completa prezentul regulament prin încorporarea și stabilirea aplicabilității standardelor europene sau internaționale privind cuantificarea și măsurarea emisiilor de metan în sensul prezentului regulament.

Articolul 9

Independența și acreditarea verificatorilor

(1) Verificatorii sunt independenți de operatori și operatorii minieri și desfășoară activitățile impuse prin prezentul regulament în interes public. În acest scop, nici verificatorii, nici alte părți din cadrul aceleiași entități juridice nu vor fi operatori sau operatorii minieri, proprietarul unui operator sau al unui operator minier sau entitate deținută de aceștia, și nici nu trebuie să aibă cu operatorii sau operatorii minieri relații care le-ar putea afecta independența și imparțialitatea.

(2) Verificatorii sunt acreditați de un organism național de acreditare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

(3) În absența unor dispoziții specifice în prezentul regulament referitoare la acreditarea verificatorilor, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Articolul 10

Observatorul internațional al emisiilor de metan

(1) Cu condiția protejării intereselor Uniunii, Observatorului internațional al emisiilor de metan i se atribuie un rol de verificare în ceea ce privește datele privind emisiile de metan, în special cu privire la următoarele sarcini:

(a) agregarea datelor privind emisiile de metan în conformitate cu metodele statistice adecvate;

(b) verificarea metodologiilor și a proceselor statistice utilizate de întreprinderi pentru cuantificarea datelor privind emisiile de metan;

(c) elaborarea unor metodologii de agregare și analiză a datelor în conformitate cu bunele practici științifice și statistice pentru a asigura un nivel mai ridicat de acuratețe a estimărilor emisiilor, cu o caracterizare adecvată a incertitudinii;

- (d) publicarea datelor agregate raportate de întreprinderi în funcție de sursa principală și de nivelul de raportare, clasificate în funcție de activele exploatate și neexploatate, în conformitate cu cerințele în materie de concurență și confidențialitate;
 - (e) raportarea constatărilor privind discrepanțele majore dintre sursele de date.
- (2) Comisia poate prezenta date privind emisiile de metan Observatorului internațional al emisiilor de metan, astfel cum au fost puse la dispoziție de către autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament.
- (3) Informațiile generate de Observatorul internațional al emisiilor de metan sunt puse la dispoziția publicului și a Comisiei.

Capitolul 3

Emisiile de metan din sectoarele petrolului și gazelor

Articolul 11

Domeniu de aplicare

Prezentul capitol se aplică activităților menționate la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b).

Articolul 12

Monitorizarea și raportarea

- (1) Până la... [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], operatorii prezintă autorităților competente un raport care conține emisiile de metan la nivel de sursă, estimate utilizând factori de emisie generici, dar specifici fiecărei surse, pentru toate sursele.
- (2) Până la... [*24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], operatorii prezintă, de asemenea, autorităților competente un raport care conține măsurători directe ale emisiilor de metan la nivel de sursă pentru activele exploatate. Raportarea la un astfel de nivel poate implica utilizarea măsurării la nivel de sursă și a eșantionării ca bază pentru stabilirea factorilor de emisie specifici utilizați pentru estimarea emisiilor.
- (3) Până la... [*36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, până la data de 30 martie a fiecărui an, operatorii prezintă autorităților competente un raport care conține măsurători directe ale emisiilor de metan la nivel de sursă pentru activele exploatate menționate la alineatul (2), completate cu măsurători ale emisiilor de metan la nivel de amplasament, permițând astfel evaluarea și verificarea estimărilor la nivel de sursă agregate în funcție de amplasament.
- Înainte de transmiterea către autoritățile competente, operatorii se asigură că rapoartele prevăzute la prezentul alineat sunt evaluate de un verificator și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolele 8 și 9.
- (4) Până la... [*36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], întreprinderile stabilite în Uniune prezintă autorităților competente un raport care conține măsurători directe ale emisiilor de metan la nivel de sursă pentru activele neexploatate. Raportarea la un astfel de nivel poate

implica utilizarea măsurării la nivel de sursă și a eșantionării ca bază pentru stabilirea factorilor de emisie specifici utilizați pentru estimarea emisiilor.

(5) Până la... [48 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 30 martie a fiecărui an, întreprinderile stabilite în Uniune prezintă autorităților competente un raport care conține măsurători directe ale emisiilor de metan la nivel de sursă pentru activele neexploatate menționate la alineatul (4), completate cu măsurători ale emisiilor de metan la nivel de amplasament, permițând astfel evaluarea și verificarea estimărilor la nivel de sursă agregate în funcție de amplasament.

Înainte de transmiterea către autoritățile competente, întreprinderile se asigură că rapoartele prevăzute la prezentul alineat sunt evaluate de un verficator și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolele 8 și 9.

(6) Rapoartele prevăzute la prezentul articol acoperă ultima perioadă disponibilă a anului calendaristic și includ cel puțin următoarele informații:

- (a) tipul și locul sursei emisiilor;
- (b) date pentru fiecare tip detaliat, individual, de sursă de emisii;
- (c) informații detaliate privind metodologiile de cuantificare utilizate pentru măsurarea emisiilor de metan;
- (d) toate emisiile de metan pentru activele exploatare;
- (e) cota parte de proprietate și emisiile de metan generate de activele neexploatate înmulțite cu cota parte;
- (f) o listă a entităților care dețin controlul operațional al activelor neexploatate.

Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un model de raportare pentru rapoartele prevăzute la alineatele (2), (3), (4) și (5). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 32 alineatul (2).

(7) Pentru măsurătorile la nivel de amplasament menționate la alineatele (3) și (5), se utilizează tehnologii de cuantificare adecvate care pot furniza astfel de măsurători.

(8) În cazul unor discrepanțe semnificative între emisiile cuantificate prin metode la nivel de sursă și cele care rezultă din măsurarea la nivel de amplasament, se efectuează măsurători suplimentare în cursul aceleiași perioade de raportare.

(9) Măsurarea emisiilor de metan pentru infrastructura de gaze se efectuează în conformitate cu standardele europene (CEN) sau internaționale (ISO) corespunzătoare pentru cuantificarea emisiilor de metan.

(10) În cazul în care informațiile sunt considerate confidențiale în conformitate cu Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului⁴³, operatorii indică în raport tipul de informații care nu au fost divulgate și motivele care au împiedicat divulgarea.

11. Autoritățile competente pun rapoartele prevăzute la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în termen de trei luni de la transmiterea acestora de către operatori și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

⁴³ Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale (JO L 157, 15.6.2016, p. 1).

Obligația generală de atenuare

Operatorii iau toate măsurile de care dispun pentru a preveni și a reduce la minimum emisiile de metan în cadrul operațiunilor lor.

Depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor

(1) Până la... [3 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], operatorii prezintă autorităților competente un program de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor, care detaliază conținutul anchetelor care trebuie efectuate în conformitate cu cerințele prezentului articol.

Autoritățile competente pot solicita operatorului să modifice programul ținând seama de cerințele prezentului regulament.

(2) Până la... [6 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], operatorii efectuează o inspecție a tuturor componentelor relevante aflate în responsabilitatea lor, în conformitate cu programul de depistare a scăpărilor de gaze și eliminare a lor, menționat la alineatul (1).

Ulterior, anchetele privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor se repetă o dată la trei luni.

(3) La efectuarea anchetelor, operatorii utilizează dispozitive care permit depistarea unor valori ale pierderilor de metan din componente de cel puțin 500 ppm.

(4) Operatorii repară sau înlocuiesc toate componentele despre care se constată că prezintă emisii de metan de cel puțin 500 ppm.

Repararea sau înlocuirea componentelor menționate la primul paragraf are loc imediat după depistare sau cât mai curând posibil după aceasta, dar nu mai târziu de cinci zile de la depistare, cu condiția ca operatorii să poată demonstra că aspectele tehnice sau de siguranță nu permit o acțiune imediată și ca operatorii să stabilească un calendar de reparare și monitorizare.

Considerentele tehnice și de siguranță care nu permit luarea de măsuri imediate, astfel cum se menționează la al doilea paragraf, se limitează la luarea în considerare a siguranței pentru personal și oamenii aflați în proximitate, a impactului asupra mediului, a concentrației pierderii de metan, a accesibilității la componente, a disponibilității înlocuirii componentei. Considerentele privind impactul asupra mediului pot include situații în care reparațiile ar putea conduce la un nivel mai ridicat de emisii de metan decât în absența reparațiilor.

În cazul în care este necesară oprirea sistemului înainte de efectuarea reparației sau a înlocuirii, operatorii trebuie să reducă la minimum scăpările în termen de o zi de la depistare și să elimine scăpările până la sfârșitul următoarei opriri programate a sistemului sau în termen de un an, oricare dintre acestea survine mai întâi.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (2), operatorii examinează componentele despre care s-a constatat că prezintă emisii de metan de cel puțin 500 ppm în cursul oricăreia dintre anchetele anterioare, cât mai curând posibil după reparația efectuată în conformitate cu alineatul (4) și în termen de cel mult 15 zile ulterior, pentru a se asigura că reparația a fost efectuată cu succes.

Fără a aduce atingere alineatului (2), operatorii examinează componentele despre care s-a constatat că emit o cantitate de metan mai mică de 500 ppm, în termen de cel mult trei luni de la detectarea emisiilor, pentru a verifica dacă nivelul pierderii de metan s-a modificat.

În cazul în care se identifică un risc mai mare pentru siguranță sau un risc mai mare de pierderi de metan, autoritățile competente pot recomanda efectuarea cu o frecvență mai mare a anchetelor privind componentele relevante.

(6) Fără a aduce atingere obligațiilor de raportare prevăzute la alineatul (7), operatorii înregistrează toate scăpările identificate, indiferent de cantitatea acestora, și le verifică în permanență pentru a se asigura că sunt eliminate în conformitate cu alineatul (4).

Operatorii păstrează evidența timp de cel puțin zece ani și furnizează aceste informații autorităților competente, la cererea acestora.

(7) În termen de o lună de la fiecare anchetă, operatorii prezintă autorităților competente din statul membru în care se află activele relevante un raport conținând rezultatele anchetei și un calendar al reparațiilor și al monitorizării. Raportul include cel puțin elementele prevăzute în anexa I.

Autoritățile competente pot solicita operatorului să modifice raportul sau programul de reparații și monitorizare, ținând seama de cerințele prezentului regulament.

(8) Operatorii pot delega oricare dintre sarcinile prevăzute la prezentul articol. Sarcinile delegate nu afectează responsabilitatea operatorilor și nu afectează eficacitatea supravegherii de către autoritățile competente.

(9) Statele membre se asigură că prestatorii de servicii au la dispoziție sisteme de certificare, de acreditare sau sisteme echivalente de calificare, inclusiv programe de formare adecvate, în legătură cu anchetele.

Articolul 15

Limite ale evacuării în atmosferă și arderii la faclă

(1) Evacuarea în atmosferă este interzisă, cu excepția cazurilor prevăzute la prezentul articol. Arderea la faclă ca operațiune de rutină este interzisă.

(2) Evacuarea în atmosferă este permisă numai în următoarele situații:

(a) în caz de urgență sau de funcționare defectuoasă și

(b) atunci când acest lucru este inevitabil și strict necesar pentru exploatarea, repararea, întreținerea sau testarea componentelor sau a echipamentelor și atunci când intră sub incidența obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 16.

(3) Operațiunea de evacuare în atmosferă prevăzută la alineatul (2) litera (b) include următoarele situații specifice în care aceasta nu poate fi complet eliminată:

(a) în timpul funcționării normale a anumitor componente, cu condiția ca echipamentul să respecte toate standardele specificate pentru echipamente și să fie întreținut în mod corespunzător și inspectat periodic pentru a reduce la minimum pierderile de metan;

(b) pentru a elimina sau a curăța acumulările de lichid dintr-un puț la presiune atmosferică;

(c) în timpul calibrării sau eșantionării unui rezervor de stocare sau a altui recipient de joasă presiune;

(d) în timpul încărcării lichidelor dintr-un rezervor de stocare sau dintr-un alt recipient de joasă presiune într-un vehicul de transport, în conformitate cu standardele aplicabile;

- (e) în timpul operațiunilor de reparare și întreținere, inclusiv de purjare și depresurizare a echipamentelor pentru efectuarea operațiunilor de reparare și întreținere;
 - (f) în timpul unei testări la nivelul capului de coloană;
 - (g) în timpul unei testări pentru a vedea dacă există scăpări la nivelul pacherului;
 - (h) în timpul unei încercări de producție care durează mai puțin de 24 de ore;
 - (i) în cazul în care metanul nu respectă specificațiile conductei de colectare, cu condiția ca operatorul să analizeze eșantioanele de metan de două ori pe săptămână pentru a stabili dacă au fost respectate specificațiile și să direcționeze metanul către o conductă de colectare de îndată ce sunt îndeplinite specificațiile conductei;
 - (j) în timpul punerii în funcțiune a conductelor, echipamentelor sau instalațiilor, numai atât timp cât este necesar pentru purjarea impurităților introduse din conductă sau echipamente;
 - (k) în timpul godevilării, al purjării pentru a repara sau a goli o conductă colectoare pentru efectuarea de operațiuni de reparare sau de întreținere și numai în cazul în care gazul nu poate fi izolat sau redirecționat către o porțiune neafectată a conductei.
- (4) Dacă evacuarea în atmosferă este permisă în conformitate cu alineatele (2) și (3), operatorii vor efectua această operațiune numai în cazul în care arderea la faclă nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau riscă să pericliteze siguranța operațiunilor sau a personalului. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 16, operatorii trebuie să demonstreze autorităților competente necesitatea de a opta pentru evacuarea în atmosferă în loc de arderea la faclă.
- (5) Arderea la faclă este permisă numai atunci când nu se poate realiza fie reinjectarea, fie utilizarea la fața locului, fie expedierea metanului către o piață, din alte motive decât cele economice. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 16, operatorii trebuie să demonstreze autorităților competente necesitatea de a opta pentru arderea la faclă în locul reinjectării, al utilizării la fața locului sau al expedierii metanului către o piață.

Articolul 16

Raportarea evenimentelor de evacuare în atmosferă și de ardere la faclă

- (1) Operatorii informează autoritățile competente cu privire la evenimentele de evacuare în atmosferă și de ardere la faclă:
- (a) cauzate de o urgență sau de o defecțiune;
 - (b) cu o durată totală de cel puțin 8 ore într-o perioadă de 24 de ore de la producerea unui singur eveniment.

Notificarea menționată la primul paragraf se efectuează fără întârziere după eveniment și cel târziu în termen de 48 de ore de la începerea evenimentului sau de la momentul în care operatorul a luat cunoștință de aceasta.

(2) Operatorii prezintă autorităților competente rapoarte trimestriale privind toate evacuările în atmosferă și arderile la faclă menționate la alineatul (1) și la articolul 15, în conformitate cu elementele stabilite în anexa II.

(3) Autoritățile competente pun rapoartele prevăzute la prezentul articol anual și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) la dispoziția publicului și a Comisiei.

Articolul 17

Cerințe pentru standardele privind arderea la faclă

- (1) În cazul în care o instalație este construită, înlocuită sau recondiționată sau în cazul în care sunt instalate noi coșuri de faclă sau alte dispozitive de ardere, operatorii instalează numai dispozitive de ardere cu autoaprindere sau cu flacără-pilot permanentă și cu sistem de îndepărtare eficientă prin distrugere completă a hidrocarburilor.
- (2) Operatorii se asigură că toate coșurile de faclă sau alte dispozitive de ardere respectă cerințele prevăzute la alineatul (1) până la... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].
- (3) Operatorii efectuează săptămânal inspecții la coșurile de faclă în conformitate cu elementele prevăzute în anexa III.

Articolul 18

Puțuri inactive

- (1) Până la... [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre elaborează și pun la dispoziția publicului un inventar al tuturor puțurilor inactive de pe teritoriul lor sau aflate sub jurisdicția lor, incluzând cel puțin elementele prevăzute în anexa IV.
- (2) Până la... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], echipamentele pentru măsurarea emisiilor de metan se instalează în toate puțurile inactive.
- (3) Rapoartele care conțin măsurătorile menționate la alineatul (2) se transmit autorităților competente până la... [24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, până la data de 30 martie a fiecărui an, și acoperă ultimul an calendaristic disponibil. Înainte de a fi transmise către autoritățile competente, rapoartele prevăzute la prezentul alineat sunt evaluate de un verficator și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolele 8 și 9.
- (4) Autoritățile competente pun rapoartele prevăzute la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în termen de trei luni de la transmiterea acestora de către operatori și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).
- (5) Statele membre trebuie să își asume răspunderea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatele (2) și (3), cu excepția cazului în care poate fi identificată o parte responsabilă, caz în care partea respectivă trebuie să își asume răspunderea.
- (6) Statele membre elaborează și pun în aplicare un plan de atenuare pentru a remedia, a recupera și a închide permanent puțurile inactive amplasate pe teritoriul lor.

Planurile de atenuare utilizează inventarele menționate la alineatul (1) pentru a determina prioritatea activităților, inclusiv:

- (a) reabilitarea, recuperarea și conectarea permanentă a puțurilor;
- (b) recuperarea drumurilor de acces aferente;
- (c) refacerea terenurilor, a apelor și a habitatelor afectate de puțuri și de operațiunile anterioare;

(d) verificările anuale pentru a se asigura că puțurile conectate nu mai reprezintă o sursă de emisii de metan.

Capitolul 4

Emisiile de metan din sectorul cărbunelui

SECȚIUNEA I

MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA CU PRIVIRE LA MINELE AFLATE ÎN EXPLOATARE

Articolul 19

Domeniu de aplicare

- (1) Prezenta secțiune se aplică minelor de cărbune subterane și de suprafață aflate în exploatare.
- (2) Emisiile de metan generate de minele subterane de cărbune aflate în exploatare includ următoarele emisii:
 - (a) emisiile de metan provenite de la toate puțurile de aerisire utilizate de operatorul minei;
 - (b) emisiile de metan provenite de la stațiile de evacuare și de la sistemul de evacuare a metanului, indiferent dacă acestea se produc ca urmare a evacuării intenționate sau neintenționate în atmosferă sau a arderii incomplete în faclă;
 - (c) emisiile de metan care se produc în timpul activităților post-extracție.
- (3) Emisiile de metan provenite de la minele de cărbune de suprafață aflate în exploatare includ următoarele emisii:
 - (a) emisiile de metan care se produc în mina de cărbune în timpul procesului de extracție;
 - (b) emisiile de metan care se produc în timpul activităților post-extracție.

Articolul 20

Monitorizarea și raportarea

- (1) În cazul minelor de cărbune subterane, operatorii minieri trebuie să efectueze continuu măsurarea și cuantificarea emisiilor de metan din aerul de ventilație la toate puțurile de aerisire pentru evacuare utilizate de operatorul minei, utilizând aparate cu un prag de sensibilitate a concentrației de metan de cel puțin 100 ppm. De asemenea, aceștia efectuează măsurători lunare bazate pe eşantioane.
- (2) Operatorii stațiilor de evacuare efectuează măsurători continue ale volumelor de metan evacuate în atmosferă și arse la faclă, indiferent de motivele unei astfel de activități de evacuare în atmosferă și ardere la faclă.
- (3) În ceea ce privește minele de cărbune de suprafață, operatorii minieri utilizează factori de emisie de metan pentru minele de cărbune specifice zăcămintelor pentru a cuantifica emisiile rezultate din operațiunile de extracție. Operatorii minieri stabilesc trimestrial acești factori de emisie, în

conformitate cu standardele științifice corespunzătoare și iau în considerare emisiile de metan din straturile înconjurătoare.

(4) Măsurătorile și cuantificările menționate la alineatele (1)-(3) se efectuează în conformitate cu standardele europene sau internaționale corespunzătoare.

În ceea ce privește măsurătorile continue menționate la alineatele (1) și (2), în cazul în care o parte a echipamentului de măsurare nu funcționează o anumită perioadă, citirile efectuate în perioadele în care echipamentul era în funcțiune pot fi utilizate pentru a estima datele în mod proporțional pentru perioada în care echipamentul nu a funcționat.

Echipamentul utilizat pentru măsurătorile continue menționate la alineatele (1) și (2) trebuie să funcționeze mai mult de 90 % din perioada în care este utilizat pentru monitorizarea unei emisii, excluzând întreruperile necesare pentru recalibrare.

(5) Operatorii minieri estimează emisiile din timpul activităților post-extracție a cărbunelui utilizând factori de emisie post-extracție, actualizați anual, pe baza unor probe de cărbune specifice zăcămintelor și în conformitate cu standardele științifice corespunzătoare.

(6) Până la... [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, până la data de 30 martie a fiecărui an, operatorii minieri și operatorii stațiilor de evacuare prezintă autorităților competente un raport care conține date anuale privind emisiile de metan la nivel de sursă, în conformitate cu dispozițiile de la prezentul articol.

Raportul acoperă ultima perioadă disponibilă a anului calendaristic și include elementele prevăzute în partea 1 din anexa V pentru exploatarea minelor de cărbune subterane, în partea 2 din anexa V pentru exploatarea minelor de cărbune de suprafață și în partea 3 din anexa V pentru stațiile de evacuare.

Înainte de a le transmite autorităților competente, operatorii minieri și operatorii stațiilor de evacuare se asigură că rapoartele prevăzute la prezentul alineat sunt evaluate de un verificator și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolele 8 și 9.

(7) Autoritățile competente pun rapoartele prevăzute la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în termen de trei luni de la transmiterea acestora de către operatori și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

SECȚIUNEA A II-A

ATENUAREA EMISIILOR DE METAN GENERATE DE EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNE SUBTERANE

Articolul 21

Domeniu de aplicare

Prezenta secțiune se aplică emisiilor de metan provenite de la minele de cărbune subterane menționate la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 22

Măsuri de atenuare

(1) Evacuarea în atmosferă și arderea la faclă a metanului din stațiile de evacuare sunt interzise începând cu [1 ianuarie 2025], cu excepția cazurilor de urgență, de funcționare defectuoasă sau în cazul în care sunt inevitabile și strict necesare pentru întreținere. În astfel de cazuri, operatorii stațiilor de evacuare vor efectua operațiunea de evacuare în atmosferă numai în cazul în care arderea la faclă nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau prezintă riscul de a pune în pericol siguranța operațiunilor sau a personalului. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 23, operatorii stațiilor de evacuare trebuie să demonstreze autorităților competente necesitatea de a opta pentru evacuarea în atmosferă în loc de arderea la faclă.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2027, va fi interzisă evacuarea în atmosferă a metanului prin puțurile de aerisire din minele de cărbune care emit peste 0,5 tone de metan/kilotonă de cărbune extras, altele decât minele de cărbune cocsificabil.

(3) Până la... [*trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 31 în completarea prezentului regulament prin stabilirea de restricții privind evacuarea în atmosferă a metanului din puțurile de aerisire în cazul minelor de cărbune cocsificabil.

Articolul 23

Raportarea evenimentelor de evacuare în atmosferă și de ardere la faclă

(1) Începând cu [1 ianuarie 2025], operatorii stațiilor de evacuare notifică autorităților competente toate evenimentele de evacuare în atmosferă și ardere la faclă:

- (a) cauzate de o urgență sau de o defecțiune;
- (b) care se produc inevitabil din cauza întreținerii sistemului de evacuare.

Notificarea respectivă se efectuează fără întârziere după eveniment și cel târziu în termen de 48 de ore de la debutul evenimentului sau de la momentul în care operatorul a aflat de evenimentul respectiv, în conformitate cu elementele prevăzute în anexa VI.

(2) Autoritățile competente pun la dispoziția publicului și a Comisiei, anual și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), informațiile care le sunt prezentate în temeiul prezentului articol.

SECȚIUNEA A III-A

EMISIILE DE METAN GENERATE DE MINELE DE CĂRBUNE SUBTERANE ÎNCHISE ȘI ABANDONATE

Articolul 24

Domeniu de aplicare

Prezenta secțiune se aplică următoarelor emisii de metan provenite de la minele de cărbune subterane abandonate și închise, în care producția de cărbune a fost întreruptă:

- (a) emisiile de metan provenite de la toate puțurile de aerisire care continuă să emită metan;
- (b) emisiile de metan provenite de la echipamentele de extracție a cărbunelui, a căror utilizare a fost întreruptă;
- (c) emisiile de metan provenite din alte surse de emisie punctuale bine definite, astfel cum se menționează în partea 1 din anexa VII.

Articolul 25

Monitorizarea și raportarea

(1) Până la... [*12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], statele membre elaborează și pun la dispoziția publicului un inventar al tuturor minelor de cărbune închise și minelor de cărbune abandonate de pe teritoriul lor sau aflate sub jurisdicția lor, în conformitate cu metodologia și incluzând cel puțin elementele prevăzute în partea 1 din anexa VII.

(2) Măsurarea concentrației de metan se efectuează în conformitate cu standardele științifice corespunzătoare și cel puțin o dată pe oră pentru toate elementele enumerate în partea 1 punctul (vi) din anexa VII despre care s-a constatat că emit metan.

Începând cu... [*18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*], se instalează echipamente de măsurare pe toate elementele enumerate în partea 1 punctul (v) din anexa VII pentru minele de cărbune închise și minele de cărbune abandonate în cazul în care operațiunile au încetat de la ... [*50 de ani înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament*].

Pragul de sensibilitate al echipamentului de măsurare utilizat pentru măsurătorile menționate la alineatul (2) trebuie să fie de cel puțin 10 000 ppm.

Echipamentul de măsurare trebuie să funcționeze mai mult de 90 % din perioada pentru care este utilizat pentru monitorizarea emisiilor, excluzând întreruperile necesare pentru recalibrare.

(3) Rapoartele care conțin estimări ale datelor anuale privind emisiile de metan la nivel de sursă se transmit autorităților competente până la ... [*24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, până la data de 30 martie a fiecărui an.

Rapoartele se referă la ultimul an calendaristic disponibil și includ elementele prevăzute în partea 3 din anexa VII.

Înainte de a fi transmise către autoritățile competente, rapoartele prevăzute la prezentul alineat sunt evaluate de un verficator și includ o declarație de verificare emisă în conformitate cu articolele 8 și 9.

(4) Operatorii minieri răspund de cerințele menționate la alineatele (2) și (3) în ceea ce privește minele închise. Statele membre sunt responsabile pentru cerințele menționate la alineatele (2) și (3) în ceea ce privește minele abandonate.

(5) Autoritățile competente pun rapoartele prevăzute la prezentul articol la dispoziția publicului și a Comisiei, în termen de trei luni de la transmiterea acestora de către operatori și în conformitate cu articolul 5 alineatul (4).

Articolul 26

Măsuri de atenuare

(1) Pe baza inventarului menționat la articolul 25, statele membre elaborează și pun în aplicare un plan de atenuare pentru a aborda problema emisiilor de metan provenite de la minele de cărbune abandonate.

Planul de atenuare se transmite autorităților competente până la ... [36 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și include cel puțin elementele prevăzute în partea 4 din anexa VII.

(2) Evacuarea în atmosferă și arderea la faclă de la echipamentele menționate la articolul 25 alineatul (2) sunt interzise începând cu 1 ianuarie 2030, cu excepția cazului în care utilizarea sau atenuarea nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau riscă să pericliteze siguranța mediului sau siguranța operațiunilor sau a personalului. Într-o astfel de situație, ca parte a obligațiilor de raportare prevăzute la articolul 25, operatorii minieri sau statele membre trebuie să demonstreze necesitatea de a opta pentru evacuarea în atmosferă sau arderea la faclă în locul utilizării sau al atenuării.

Capitolul 5

Emisiile de metan produse în afara Uniunii

Articolul 27

Cerințe pentru importatori

(1) Până la ... [9 luni de la data intrării în vigoare a regulamentului] și, ulterior, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, importatorii furnizează autorităților competente din statul membru importator informațiile prevăzute în anexa VIII.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 31 pentru a completa prezentul regulament prin modificarea sau completarea informațiilor care trebuie furnizate de importatori.

(2) Până la ... [12 luni de la data intrării în vigoare a regulamentului] și, ulterior, până la data de 30 iunie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei informațiile care le-au fost furnizate de importatori.

Comisia pune informațiile la dispoziție în conformitate cu articolul 28.

(3) Până la 31 decembrie 2025 sau mai devreme, în cazul în care Comisia consideră că sunt disponibile suficiente dovezi, Comisia examinează aplicarea prezentului articol, luând în considerare în special:

- (a) raportarea datelor disponibile privind emisiile de metan colectate în contextul instrumentului global de monitorizare a emisiilor de metan menționat la articolul 29;
- (b) analiza datelor privind emisiile de metan efectuată de IMEO;
- (c) informațiile privind măsurile de monitorizare, raportare, verificare și atenuare ale operatorilor situați în afara Uniunii și de la care energia este importată în Uniune; și

- (d) siguranța alimentării și implicațiile asupra condițiilor de concurență echitabile în cazul unor eventuale obligații suplimentare, inclusiv măsuri obligatorii, cum ar fi standardele sau obiectivele privind emisiile de metan, luând în considerare separat sectoarele petrolului, gazelor și cărbunelui.

Dacă este cazul și pe baza dovezilor necesare pentru a asigura respectarea deplină a obligațiilor internaționale aplicabile ale Uniunii, Comisia propune modificări ale prezentului regulament pentru a consolida cerințele aplicabile importatorilor, cu scopul de a asigura un nivel comparabil de eficacitate în ceea ce privește măsurarea, raportarea, verificarea și atenuarea emisiilor de metan generate de sectorul energetic.

Articolul 28

Baza de date privind transparența emisiilor de metan

(1) Până la ... [18 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia instituie și menține o bază de date privind transparența emisiilor de metan care conține informațiile care i-au fost transmise în temeiul articolului 27, precum și al articolului 12 alineatul (11), al articolului 16 alineatul (3), al articolului 18 alineatul (4), al articolului 20 alineatul (7), al articolului 23 alineatul (2) și al articolului 25 alineatul (5).

(2) În plus față de informațiile menționate la alineatul (1), baza de date include următoarele informații:

- (a) o listă a țărilor în care este produsă și din care este exportată energia fosilă către Uniune;
- (b) pentru fiecare țară menționată la litera (a), informații cu privire la următoarele puncte:
 - (i) dacă a instituit măsuri de reglementare obligatorii privind emisiile de metan generate de sectorul energetic, care să acopere elementele prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește măsurarea, raportarea, verificarea și atenuarea emisiilor de metan generate de sectorul energetic;
 - (ii) dacă a semnat Acordul de la Paris privind schimbările climatice;
 - (iii) dacă furnizează inventare naționale în conformitate cu cerințele Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, după caz;
 - (iv) dacă inventarele naționale prezentate în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice includ raportarea de nivelul 3 a emisiilor de metan generate de sectorul energetic, după caz;
 - (v) cantitatea de emisii de metan generate de sectorul energetic în conformitate cu inventarele naționale prezentate în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, după caz, și dacă datele au făcut obiectul unei verificări independente;
 - (vi) lista întreprinderilor care exportă energie fosilă în Uniune;
 - (vii) o listă a importatorilor de energie fosilă în Uniune.

(2) Baza de date privind transparența este disponibilă publicului online, gratuit și cel puțin în limba engleză.

(3) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei (UE) 2016/943.

Instrumentul global de monitorizare a emițătorilor de metan

(1) Până la ... [*doi ani de la data intrării în vigoare a regulamentului*], Comisia trebuie să instituie un instrument global de monitorizare a emisiilor de metan pe baza datelor satelitare și a datelor introduse de mai mulți furnizori și servicii de date certificate, inclusiv componenta Copernicus a programului spațial al UE.

Instrumentul va fi pus la dispoziția publicului și va furniza actualizări periodice cel puțin cu privire la amploarea, recurența și localizarea surselor de energie cu emisii ridicate de metan.

(2) Instrumentul va sta la baza dialogurilor bilaterale ale Comisiei cu privire la politicile și măsurile privind emisiile de metan. În cazul în care instrumentul identifică o nouă sursă majoră de emisii, Comisia va alerta țara în cauză în vederea promovării acțiunilor de sensibilizare și de remediere.

(3) Prezentul articol face obiectul dispozițiilor Directivei (UE) 2016/943.

Capitolul 6

Dispoziții finale

Sanțiuni

(1) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile pentru încălcarea dispozițiilor prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare.

(2) Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive și pot include:

(a) amenzi proporționale cu prejudiciile aduse mediului, calculând nivelul sancțiunilor astfel încât să se asigure că acestea privesc persoanele responsabile de avantajele economice obținute ca urmare a încălcărilor comise și majorând progresiv amenzile pentru încălcările repetate;

(b) penalități cu titlu cominatoriu pentru a-i obliga pe operatori să pună capăt unei încălcări, să se conformeze unei decizii prin care se dispune acțiuni de remediere sau măsuri corective, să furnizeze informații sau să se supună unei inspecții, după caz.

Statele membre notifică Comisiei normele privind sancțiunile până la [*3 luni de la data intrării în vigoare a regulamentului*]. În plus, statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice modificare ulterioară care afectează aceste norme.

(3) Cel puțin următoarele încălcări fac obiectul unor sancțiuni:

(a) incapacitatea operatorilor sau a operatorilor minieri de a furniza autorităților competente sau verificatorilor asistența necesară pentru a permite sau a facilita îndeplinirea sarcinilor ce le revin în conformitate cu prezentul regulament;

(b) incapacitatea operatorilor sau a operatorilor minieri de a desfășura acțiunile prevăzute în raportul de inspecție menționat la articolul 6;

(c) neprezentarea de către operatorii minieri a rapoartelor privind emisiile de metan, astfel cum se prevede în prezentul regulament, inclusiv a declarației de verificare emise de verificatori independenți în conformitate cu articolele 8 și 9;

- (d) neefectuarea de către operatori a unei anchete privind depistarea scăpărilor de gaze și eliminarea lor în conformitate cu articolul 14;
 - (e) nerespectarea de către operatori a obligației de a repara sau de a înlocui componentele, de a examina permanent componentele și de a înregistra scăpările în conformitate cu articolul 14;
 - (f) neprezentarea de către operatori a unui raport în conformitate cu articolul 14;
 - (g) evacuarea în atmosferă sau arderea la faclă de către operatori sau operatori minieri în alte situații decât cele prevăzute la articolele 15, 22 și 26, după caz;
 - (h) arderea la faclă ca operațiune de rutină de către operatori;
 - (i) incapacitatea operatorilor sau a operatorilor minieri de a demonstra necesitatea de a opta pentru evacuare în atmosferă în locul arderii la faclă și de a demonstra necesitatea optării pentru ardere la faclă în locul reinjectării, al utilizării la fața locului sau al expedierii metanului către o piață, în cazul operatorilor, sau a utilizării sau atenuării, în cazul operatorilor minieri, în conformitate cu articolele 15, 22 și 26;
 - (j) nerespectarea de către operatori sau operatorii minieri a obligației de a notifica sau de a raporta cu privire la evenimentele de evacuare în atmosferă și ardere la faclă în conformitate cu articolele 16, 23 și 26, după caz;
 - (k) utilizarea coșurilor de faclă sau a dispozitivelor de ardere care încalcă cerințele prevăzute la articolul 17;
 - (l) nerespectarea de către importatori a obligației de a furniza informațiile solicitate în conformitate cu articolul 27 și cu anexa VIII.
- (4) Statele membre iau în considerare cel puțin următoarele criterii orientative pentru impunerea de sancțiuni, după caz:
- (a) durata sau efectele în timp, natura și gravitatea încălcării;
 - (b) orice acțiune întreprinsă de întreprindere, operator sau operatorul minier pentru a atenua sau a remedia în timp util daunele;
 - (c) caracterul - intenționat sau din neglijență - al încălcării;
 - (d) orice încălcare anterioară comisă de întreprindere, operator sau operator minier;
 - (e) beneficiile financiare obținute sau pierderile evitate direct sau indirect de întreprindere, operator sau operatorul minier ca urmare a încălcării, dacă sunt disponibile date relevante;
 - (f) dimensiunea întreprinderii, a operatorului sau a operatorului minier;
 - (g) gradul de cooperare cu autoritatea;
 - (h) modul în care încălcarea a fost adusă la cunoștința autorității, în special dacă și, în caz afirmativ, în ce măsură operatorul a notificat încălcarea prompt;
 - (i) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.
- (5) Statele membre publică anual informații privind tipul și amploarea sancțiunilor impuse în temeiul prezentului regulament, încălcările și operatorii cărora le-au fost impuse sancțiuni.

Articolul 31

Exercitarea delegării

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (5), la articolul 22 alineatul (3) și la articolul 27 alineatul (1) se conferă Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată de la ... [*data intrării în vigoare a prezentului regulament*].
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (5), la articolul 22 alineatul (3) și la articolul 27 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (5), al articolului 22 alineatul (3) și al articolului 27 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 32

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul uniunii energetice instituit prin articolul 44 din Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 33

Revizuire

- (1) O dată la cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind evaluarea prezentului regulament și, dacă este cazul, prezintă propuneri legislative de modificare a prezentului regulament. Rapoartele sunt făcute publice.
- (2) În sensul prezentului articol, Comisia poate solicita informații de la statele membre și de la autoritățile competente și ține seama în special de informațiile furnizate de statele membre în planurile lor naționale integrate privind energia și clima, în actualizările acestora și în rapoartele lor naționale intermediare privind energia și clima în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

Articolul 34

Modificări ale Regulamentului (UE) 2019/942

La articolul 15 din Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului, se adaugă următorul alineat (5):

„(5) O dată la trei ani, Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) stabilește și pune la dispoziția publicului un set de indicatori și valori de referință corespunzătoare pentru compararea costurilor unitare de investiții legate de măsurarea, raportarea și reducerea emisiilor de metan pentru proiecte comparabile. ACER emite recomandări privind indicatorii și valorile de referință pentru costurile unitare ale investiției în vederea respectării obligațiilor care decurg din [prezentul regulament] în temeiul articolului 3 din [prezentul regulament]”.

Articolul 35

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*